

دَ مرقوس په مُطابق دَ مالِك عيسى مسيح

زيرے

دَ يحيى بيتسمه وركوونكى اعلان

متى ۳: ۱-۱۲، لوقا ۳: ۱-۱۸، يوحنا ۱: ۱۹-۲۸

۱) دا دَ خُدائے دَ زوئے عيسى مسيح دَ زيرى شروع ده، ۲) څنگه چه دَ يشعياہ نبى په صحيفه كېسے ليكلی دی:

”گوره! دا زما پيغمبر دے

چه زه ئے دَ تا نه وړاندے ليږم

اؤ دئے به ستا دَ پاره لار تياروى.

۳) په بيابان كېسے دَ نعرے وھونكى آواز راغے

چه دَ مالِك لار تياره كړئ

اؤ دَ هغه سرکونه نيغ كړئ.“

۴) اؤ دغه شان په بيابان كېسے بيتسمه وركوونكے يحيى راغے اؤ اعلان ئے وكړو

چه ”توبه وكړئ اؤ بيتسمه واخلى اؤ خُدائے به ستاسو گُناھونه وبخښي.“ ۵) اؤ دَ

يهوديه دَ وطن ټول خلق اؤ دَ بيت المقدس اوسيدونكى هغه ته راغونډ شول اؤ هغوى دَ

خپلو گُناھونو اقرار وكړو اؤ هغه دَ اردن سيند په غاړه دَ هغوى بيتسمه وكړه.

٦) يحيى دَ اوبس دَ وړئ چوغه اغوستے وه اؤ دَ خرمنے پيټئ ئے دَ ملا نه تاؤ كړے وه اؤ هغه به ملخان اؤ ځنگلي گبين خوړلو. ٧) هغه به دا اعلان كوو چه ”زما نه پس به هغه سرے راځي چه زما نه زيات زورور دے. زه د دے لائق هم نه يم چه ټيټ شم اؤ د هغه د پيزار تسمے پرانزم. ٨) ما خو په اوبو ستاسو بپتسمه وكړه خو هغه به ستاسو بپتسمه په رُوح القدس وكړي.“

د عيسى بپتسمه اؤ آزمايشت

متي ٣ : ١٣ - ٤ : ١١، لوقا ٣ : ٢١ - ٢٢، ٤ : ١ - ١٣

٩) هم په هغه ورځو كښے داسے وشول چه د گليل د ناصرت نه عيسى راغے اؤ د اردن د سيند په غاړه ئے د يحيى نه بپتسمه واخسته. ١٠) څه وخت چه د اوبو نه بهر راووتو نو هغه آسمانونه پرانستي وليدل اؤ رُوح القدس د كونترے په شكل په هغه باندے نازل شو. ١١) اؤ د آسمان نه يو آواز راغے چه ”ته زما محبوب زوئے ئے، ستا نه زه رضا يم.“

١٢) سمدستي رُوح القدس هغه بيابان ته واستوو. ١٣) اؤ هلته كښے هغه تر څلويښتو ورځو پورے د شيطان په لمسون كښے و آزمائيلے شو. هغه د ځنگلي ځناورو سره وو اؤ فرښتے د هغه په خدمت كښے حاضرے وے.

د عيسى مسيح د ماهيانو څلور ښكاريان بلل

متي ٤ : ١٢ - ٢٢، لوقا ٤ : ١٤ - ١٥، ٥ : ١ - ١١

١٤) هر كله چه يحيى ونيولے شو نو عيسى گليل ته راغے اؤ د خدائے د زيری وعظ ئے كولو چه ١٥) ”وخت پوره شو، د خدائے بادشاهي په تاسو د بره كيدونكي ده. توبه كار شئ اؤ په زيری ايمان راوړئ.“

١٦ عیسیٰ دَ گلیل دریاب پہ غارہ روان وو چہ هغه شمعون او دَ هغه ورور اندریاس ولیدل چہ دَ دریاب پہ غارہ ئے جال اچولو حُکھ چہ هغوی دَ ماہیانو بنکاریان وو. ١٧ عیسیٰ هغوی ته ووئیل چہ ”ما پسے راخی او زه به ستاسو نه دَ بنی آدمو لتوونکی جوړ کرم.“ ١٨ او سمدستی هغوی خپل جالونه پربینودل او په هغه پسے روان شول.

١٩ کله چہ عیسیٰ وړاندے لاپلو نو هغه دَ زیدی زامن، یعقوب او دَ هغه ورور یوحنا ولیدل چہ په کشتی کبے ناست وو او جالونه ئے مُرمت کول. ٢٠ هغه هغوی راوبلل او هغوی خپل پلار زیدی دَ مزدورانو سره په کشتی کبے پربینودو او په هغه پسے روان شول.

دَ ناپاک رُوح نیولے سرے

لوقا ٤ : ٣١ - ٣٧

٢١ دوی کفرنحوم ته راغلل او دَ سبت یعنی خالی په ورخ عیسیٰ عبادت خانے ته لاپرو او هلته ئے تعلیم ورکول شروع کړل. ٢٢ خلق دَ عیسیٰ په تعلیم حیران شول حُکھ چہ دَ شرعے دَ عالمانو په شان نه، بلکه پوره په اختیار سره ئے وئیل.

٢٣ په دغه وخت په عبادت خانه کبے یو سرے وو چہ ناپاک رُوح نیولے وو. هغه چغے کړے، ٢٤ ”اے عیسیٰ ناصری! ته زمونږ نه خه غواړے؟ ته زمونږ په بربادی پسے راغله یے خه؟ زه دَ پیژنم چہ ته خوک یے، ته دَ خدائے قدوس یے.“

٢٥ عیسیٰ هغه ورتلو او ورته ئے ووئیل چہ ”چپ شه او دَ ده نه راوزه.“

٢٦ او ناپاک رُوح هغه سرے پیر په عذاب کړو او په چغه ترے نه راووتو. ٢٧ هغوی ټول حق حیران شول او دَ یو بل نه ئے تپوس وکړو چہ ”دا لا خه دے؟ دا خو یو نوے تعلیم دے! هغه په اختیار سره خبرے کوی او چہ حکم کوی نو ناپاک رُوحونه هم دَ هغه

۲۸ دا خبره پیره زر مشهوره شوه او د گلیل په علاقه کبښے د هغه آواز ه خوره شوه.

د پيرو خلقو جوړول

متی ۸ : ۱۴ - ۱۷، لوقا ۴ : ۳۸ - ۴۱

۲۹ د عبادت خانے نه په راوتو هغوی نیغ د شمعون او اندریاس کره لارل او یعقوب او یوحنا هم ورسره ملگری وو. ۳۰ د شمعون خواښے تبے نیولے وه، په کت کبښے پرته وه. هغوی سمدستی د هغه د بیماری حال ورته ووی. ۳۱ عیسی ورغے او د هغه لاس ئے ونيوو او په پښو ئے ودروله او تبے پرېښوه او د هغوی په خدمت کبښے آخته شوه.

۳۲ هغه ماښام د نمر د پریوتو نه پس هغوی ټول رنحوران او پیریانو نیولی خلق عیسی ته راوستل. ۳۳ او ټوله ښاریه د هغه کور مخے ته راټوله شوه. ۳۴ عیسی پیر رنحوران جوړ کړل چه په قسم قسم رنحونو آخته وو او پیر پیریان ئے وشړل. هغه پیریان خبرو ته پرے نه بنول حکه چه هغوی پیژندو چه دا څوک دے.

په کلو کبښے په گرزیدو وعظ کول

لوقا ۴ : ۴۲ - ۴۴

۳۵ سحر وختی د نمر ختو نه وړاندے عیسی پاخیدو او بهر لارو. هغه ځان له یو خوشی ځائے ته لارو او هلته ئے دعا کوله. ۳۶ خو شمعون او د هغه ملگری ورپسے لارل، وئے موندو او ورته ئے ووئیل چه ”ټول خلق ستا په تلاش کبښے دی.“ ۳۷

۳۸ هغه جواب ورکړو چه ”راځئ چه نزدے کلو ته لار شو چه زه هلته هم خپل پیغام

واؤروم ځکه چه زه هم په دغه غرض راوتلے یم۔“

۳۹ نو هغه په ټول گلیل کښے وگرزیدلو، په عبادت خانو کښے ئے کلام آؤروو او پیریان ئے ویستل۔

د یو جذامی پاکول

متی ۸ : ۱ - ۴، لوقا ۵ : ۱۲ - ۱۶

۴۰ عیسیٰ ته یو جذامی راغے، د هغه په پښو پریوتو، خواست ئے ترے وکړو چه ”که ته غواړے نو ما پاکولے شے۔“

۴۱ د عیسیٰ زړه په هغه وسوزیدلو، خپل لاس ئے ورأورد کړلو، مسح ئے کړو او وئے وئیل چه ”بے شکه زه غواړم، پاک شه۔“ ۴۲ او د هغه نه جزام سمدستی لرے شو او هغه پاک شو۔ ۴۳ بیا عیسیٰ هغه د دے سخت حکم سره رخصت کړو، ۴۴ ”خیال ساته چه دا حال چا ته ونه وائے۔ لار شه خپل ځان کاهن ته وښایه او د موسیٰ مقررہ کړے نذرانه هغه ته پیش کړه، دا به ستا د روغتیا شاهدی وی۔“

۴۵ خو هغه سرے بهر لاړو او د دے قصے نه ئے ټول خلق خبر کړل۔ دا خبره ئے تر لرے لرے خوره کړه تر دے چه عیسیٰ به یو ښار ته هم په ښکاره نه شو تلے او بهر به په خوشو ځایونو کښے پاتے کیدو۔ خو بیا به هم خلق د هر لوری نه هغه ته راتلل۔

د یو شل سړی روغول

متی ۹ : ۱ - ۸، لوقا ۵ : ۱۷ - ۲۶

۲ ۱ خو ورځے پس چه عیسیٰ کفرنحوم ته واپس شو نو خلق خبر شول چه هغه په کور کښے دے۔ ۲ او دومره خلق ورته راټول شول چه د دروازے نه بهر نه ځائیدل۔

اَوُ خَةُ وخت چه هغه هغوى ته پيغام اُورولو، (۳) نو يو شل سرې څلورو كسانو راپورته كړې وو او هغه ته ئې راوړو. (۴) خو د گڼې له كبله ئې هغه ته نزدې نه كړې شو، نو هغوى د كوټې چت په هغه ځائې كښې سوري كړو چرته چه عيسى وو او په هغه سوري كښې ئې هغه شل سرې په بانگي كښې د هغه مخې ته وربنكته كړو. (۵) كله چه عيسى د هغوى دا عقیده وليده نو هغه شل سرې ته ئې ووئيل، ”زما زويه! ستا گناهونه معاف شول.“

(۶) هلته په دغه موقعه يو څو د شرعې عالمان ناست وو، هغوى د ځان سره ووئيل چه (۷) ”دا سرې داسې خبرې ولې كوي؟ دا خو كفر دې! د ځدائې نه بغير هم لا څوك د چا گناهونه بڅښلې شي څه؟“

(۸) سمدستي عيسى پوهه شو چه دوى په زړه كښې څه خيال كوي او هغوى ته ئې ووئيل چه ”تاسو داسې خيالونه په زړه كښې ولې راولئ؟“ (۹) آيا دا خبره آسانه ده چه زه دې شل سرې ته ووايم چه ستا گناهونه معاف شول، او كه دا ووايم چه پاڅه خپل كټ واخله او روان شه؟ (۱۰) خو ستاسو د پوهې د پاره چه ابن آدم هم په مزكه باندې د گناهونو د معاف كولو اختيار لري، ”هغه شل سرې ته مخ راپورولو او ورته ئې ووئيل، (۱۱) ”زه تا ته ووايم، پاڅه! خپل كټ واخله او كور ته لاړ شه.“

(۱۲) او هغه پاڅيدو، سمدستي ئې خپل كټ واخستو او د ټولو په مخكښې روان شو. دغه شان هغه ټول حيران پاتې شول او د ځدائې ثنا ئې ووئيله. هغوى ووئيل چه ”داسې كار خو مونږ چرې هم نه وو ليدلې.“

د محصولچي بلنه

متي ۹ : ۹ - ۱۳، لوقا ۵ : ۲۷ - ۳۲

(۱۳) عيسى يو ځل بيا د درياب غاړې ته لاړو، گڼ خلق ورته راغلل او هغه هلته ورته

تعليم ورکړو. (۱۴) هر کله چه هغه تلو نو هغه د حلفی زوئی لیوی د محصُول په څوکئ ناست ولیدو او ورته ئی ووئیل چه ”ما پسے راځه،“ لیوی پاڅیدو او ورپسے روان شو.

(۱۵) کله چه عیسی د هغه په کور کبسے پوږی ته ناست وو نو پیر گناه گاران او محصُولچیان او د هغه مُریدان ورسره خوراک ته ناست وو، نو پیر خلق ورپسے وو. (۱۶) ځنو فریسیانو او د شرعے عالمانو چه دا ولیدل چه هغه د محصُولچیانو او گناه گارانو په دے ډله کبسے ناست دے، ورسره پوږی خوری، نو د هغه مُریدانو ته ئی ووئیل چه ”دئی خو د محصُولچیانو او گناه گارانو سره پوږی خوری!“

(۱۷) عیسی دا خبره واُریده او دوی ته ئی ووئیل چه ”روغ ته د طبیب حاجت نشته خو رنځور ته ئی شته. زه دے ته نه یم راغلے چه صادقان وېلم بلکه گناهگاران.“

د روژے په باب کبسے

متی ۹ : ۱۴ - ۱۷، لوقا ۵ : ۳۳ - ۳۹

(۱۸) یو ځلے چه د یحیی مُریدانو او د فریسیانو روژه وه نو ځنی خلق ورته راغلل او وئے وئیل چه ”څه وجه ده چه د یحیی مُریدان او د فریسیانو مُریدان خو روژه نیسی، ولے ستا مُریدان ئی نه نیسی؟“

(۱۹) عیسی هغوی ته ووئیل، ”کله چه د واده زلمے د جنجیانو سره وی نو هغوی روژه نیولے شي څه؟ تر څو پورے چه د واده زلمے د دوی سره وی نو دوی به روژه نه نیسی. (۲۰) خو وخت به راشی چه د واده زلمے به د دوی نه بیل کړے شي او په هغه ورځ به دوی روژه نیسی.

(۲۱) هیڅوک هم نوے پیوند په زړه چوغه کبسے نه لگوی، او که څوک داسے کوی نو

پیوند به وشلیبری اؤ نوے به دَ زارَه نه لَوئے سُوْرے کوی. (۲۲) هیخوک هم نوی شراب
 په زپو مشکُونو کبَسے نه اچوی. که خوک داسے کوی نو شراب به ئے مشکُونه
 وشلوی، شراب اؤ مشکُونه دواره به ضائع شی. خو نوی شراب په نوو مشکُونو کبَسے
 اچوی.

دَ سبت په ورخ وبری شو کول

متی ۱۲ : ۱ - ۸، لوقا ۶ : ۱ - ۵

(۲۳) دَ یو سبت په ورخ چه عیسی دَ فصل په یو پتی تیریدو نو په تلو تلو کبَسے دَ هغه
 مُریدانو وبری وشو کول. (۲۴) فریسیانو هغه ته ووئیل چه ”وگوره! کوم کار چه دَ سبت
 په ورخ منع دے، دوی هغه ولے کوی؟“

(۲۵) هغه جواب ورکړو چه ”تاسو چرے دا لوستلی نه دی چه خه وخت داؤد اؤ دَ هغه
 ملگری وبری شوی وؤ (۲۶) اؤ دَ خوراک هیخ ورسره نه وؤ نو خه ئے وکړل؟ هغه دَ
 ایباتار دَ مشر کاھن په زمانه کبَسے دَ خدائے کور ته ننوتو اؤ دَ نذرانے پوږی ئے
 وخوړله، سره دَ دے چه بغیر دَ کاھنانو نه بل هیچا ته هغه خوراک حلال نه دے اؤ لا دا
 چه خپلو ملگرو ته ئے هم ورکړه.“

(۲۷) هغه ورته دا هم ووئیل چه ”سبت دَ بنی آدم دَ پاره جوړ شوے دے، نه چه بنی آدم دَ
 سبت دَ پاره. (۲۸) خکه ابن آدم هم دَ سبت دَ ورخے مالک دے.“

دَ وچ لاسی سړی روغول

متی ۱۲ : ۹ - ۱۴، لوقا ۶ : ۶ - ۱۱

۳ (۲۹) په بله موقعه چه عیسی عبادت خانے ته ننوتو نو په گڼه کبَسے یو داسے سړے

وو چه لاس ئے وچ شومے وو. (۲) اؤ هغوی دا کتل چه عیسیٰ به د سبت په ورخ هغه جوړ کړی اؤ که نه، حکه چه هغوی به د هغه خلاف الزام لگولو ته تیار ناست و. (۳) هغه وچ لاسی سپری ته وئیل چه ”راشه، په مینخ کبسه ودریره.“ (۴) بیا ئے هغوی ته مخ ورواړوو اؤ وئے وئیل چه ”د سبت په ورخ بنه کول روا دی که بد کول، د چا بچ کول روا دی که وژل؟“

خو هغوی چپ پاتے شول. (۵) د دوی د سختو زړونو په وجه ئے په غصه اؤ افسوس ټولو ته وکتل اؤ هغه سپری ته ئے وئیل چه ”خپل لاس وغزوه.“ هغه لاس وغزولو اؤ جوړ شو. (۶) خو فریسیان د عبادت خانے نه بهر لاپل، نو سمدستی د هیرودیانو سره په دے سازش آخته شول چه هغه به خنگه وژنو.

د دریاب په غاړه گن خلق

(۷) عیسیٰ د خپلو مُریدانو سره د دریاب غاړے ته لاړو. (۸) د گلیل، یهوذا، د بیت المقدس، اِدومیه اؤ د شرق اُردن، د صور اؤ صیدا د خوا اؤ شا نه پیر خلق د هغه لیدو له ورغلل حکه چه هغوی دا اؤریدلی و و هغه عجیبه کارونه کوی. (۹) نو هغه خپلو مُریدانو ته وئیل چه ”ما د پاره یوه کشتی تیاره ساتی چه د گنې د ټیل نه خان بچ کرم.“ (۱۰) هغه دومره پیر رنحوران روغ کړی و و چه هر قسم خلق ورمات شول چه ده له لاس وروړی. (۱۱) اؤ چه پیریانو به دئے ولیدلو نو راپرے به وتل اؤ چغے به ئے کړے چه ”ته د خدائے زوئے یئے.“

(۱۲) خو هغه به ورته په کلکه وئیل چه ”ما مه بشکاره کوی.“

د عیسیٰ دولس رسولان

۱۳) بیا عیسیٰ یو غر ته لارو اؤ هغه سرى ئے راؤبلل کوم ئے چه خوښ کرى وؤ اؤ هغوى ورغلل. ۱۴) هغه دولس تنه رسولان مقرر کرل، څوک چه به د هغه سره وى اؤ بهر به د وعظ د پاره ليرلے شی، ۱۵) اؤ چه د پيريانو د ايستلو اختيار به هم لری.

۱۶) نو هغه دولس تنه مقرر کرل چه هغه دا دی، په شمعون ئے پطروس نوم کيښودلو، ۱۷) بیا د زبدی زامن یعقوب اؤ د هغه ورور یوحنا راغلل چه په هغوى ئے بوانر گس یعنی د تندر زامن نوم کيښودلو، ۱۸) بیا اندریاس، فیلیپوس اؤ برتلمای اؤ متی اؤ توما اؤ د حلفی زوئے یعقوب اؤ تدی اؤ شمعون ننگیالے، ۱۹) اؤ یهوداه اسکریوتی هغه سرے چه په ده یے مخبری وکرله.

عیسیٰ اؤ بعزبول

متی ۱۲ : ۲۲ - ۳۲، لوقا ۱۱ : ۱۴ - ۲۳، ۱۲ : ۱۰

۲۰) عیسیٰ یو کورته ننوتو اؤ یو ځل بیا دومره خلق پرے راټول شول چه دوی پوپئ قدرے هم نه شوه خوړلے. ۲۱) هر کله چه د هغه خپلوانو دا واؤریدل نو هغوى لارل چه هغه تر لاسه کرى ځکه چه خلقو به وئیل چه ”هغه په خود کښے نه دے.“

۲۲) کوم د شرعے عالمان چه د بیت المقدس نه راغلی وؤ، هغوى به هم وئیل چه د هغه سره بعزبول دے اؤ دئے د پيريانو د شهزاده په مدد پيريان ویاسی.

۲۳) نو عیسیٰ هغوى راوبلل اؤ په مثالونو کښے ئے ورته وئیل چه ”شیطان څنگه شیطان ویستلے شی؟“ ۲۴) که په یوه بادشاهئ کښے د ننه مخالفت پیدا شی نو هغه بادشاهى پاتے کیدے نه شی. ۲۵) که په یو کور کښے نفاق راشی نو هغه کور هم هیڅ کله پاتے کیدے نه شی. ۲۶) اؤ که چرے شیطان له ځان نه خلاف شی نو هغه هم بے

اتفاقه شی او پاتے کیدے نه شی او دا د هغه خاتمه ده.

٢٧) خو هيڅوک هم د زورور په کور په زور ننوتے نه شی او د هغه سامان تالا کولے نه شی تر څو چه هغه زورور سرے ئے ترلے نه وی، بيا د هغه کور لوتلے شی.

٢٨) زه تاسو ته دا رښتيا وایم چه يوه گناه او يو کفر هم داسے نښته چه هغه بخښلے کیدے نه شی. ٢٩) خو هر څوک چه په روح القدس باندے کفر وائی هغه به هيڅ کله هم معافی ونه مومي او هغه به د تل عمری گناه مجرم وی. ٣٠) هغه دا ځکه ووئیل چه هغوی دا وئیل چه ”دے ناپاک روح نيولے دے.“

د عیسی مور او وروڼه

متی ١٢ : ٤٦ - ٥٠، لوقا ٨ : ١٩ - ٢١

٣١) بيا د عیسی مور او وروڼه ورغلل او بهر ولاړ وو او څوک ئے ورواستولو چه هغه د راوبلی. ٣٢) گن خلق ترے چاپیره ناست وو او هغوی ورته ووی چه ”گوره، ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی او ستا پوښتنه کوی.“

٣٣) هغه جواب ورکړو چه ”زما مور او زما وروڼه څوک دی؟“ ٣٤) او هغه گیر چاپیر ناستو خلقو ته ئے وکتل او وئے وئیل چه ”زما مور او وروڼه دا دی! ٣٥) څوک چه د خدائے په مرضی ځی هغه زما ورور خور او مور ده.“

د کروندے مثال

متی ١٣ : ١ - ٩، لوقا ٨ : ٤ - ٨

٤) عیسی د دریاب په غاړه تعلیم ورکول شروع کړو او دومره خلق ورته راغونډ شوی وو چه هغه په دریاب کښے کشتی ته وختلو او هلته کښیناستو او ټول خلق د

درياب تر غاړې راپنډ وُو. ﴿٢﴾ اُو هغه هغوى ته په مثالونو كېنې ډير تعليم وركړو. هغه چه تعليم وركاوو نو وئى وئيل،

﴿٣﴾ ”واورئ! يو زميندار كړوندې ته لارو. ﴿٤﴾ اُو داسې وشول چه د كړلو په وخت ځنې تخم په لاره پريوتو اُو مرغى راغلي، هغه ئې وخوړلو. ﴿٥﴾ څه تخم په كانيزه مزكه پريوتو چرته چه لږه خاوره وه، هغه سمدستى راوتوكيدو ځكه چه خاوره كمه وه. ﴿٦﴾ خو چه نمر راوختلو نو تنكې فصل وسوزيدلو اُو هر كله چه جرړې ئې نه وې نو وچ شو. ﴿٧﴾ څه تخم په جاپو كېنې پريوتو اُو چه جاپو لوئې شوې نو فصل ئې پټ كړو اُو بار ئې ونه نيوو. ﴿٨﴾ اُو څه تخم په بنه مزكه كېنې پريوتو چرته چه هغه راوتوكيدلو اُو لوئې شو اُو دانې ئې ونيولې اُو بار ئې يو په ديرش يو په شپيته اُو يو په سل راوړو.“

﴿٩﴾ هغه بيا ووئيل، ”كه څوك د اوريدو غوږونه لري نو دا د واورى.“

د مثال مطلب

متى ١٣ : ١٠ - ١٧، لوقا ٨ : ٩ - ١٠

﴿١٠﴾ هر كله چه عيسى يواځې شو نو دولسو مريدانو اُو نور چه ورسره وُو، هغوى د مثالونو په حقله تپوس وكړو. ﴿١١﴾ هغه جواب وركړو چه ”تاسو ته د خدائې د بادشاهى راز دركړې شوې دې خو هغه څوك چه بهر دى، هغوى ته به هره خبره په مثالونو كېنې كېږي. ﴿١٢﴾ لكه چه صحيفې وائى :

هغوى به گورى اُو گورى به خو وُيه نه ويني،

هغوى به اورى اُو اورى به خو پوهيږي به نه،

گنى هغوى به خدائې ته رجوع وكړي

أَو وَبِه بَخْسِلْه شَى.

دَ كَرُونكى مِثَال تَشْرِيح كُول

متى ۱۳ : ۱۸ - ۲۳، لُوقا ۸ : ۱۱ - ۱۵

١٣) بيا عيسى ووتيل، ”آيا تاسو په دے مِثَال پوهه نه شوئ؟ نو بيا به تاسو په نورو

مِثَالونو څنگه پوهه شئ؟ ١٤) زميندار کلام کړى. ١٥) د لارے په غاړه هغه خلق دى

چرته کلام کړلے کيږى، او چه کلام واوړى نو شيطان سمدستى راشى او کړلے شوے

کلام د دوى نه يوسى. ١٦) دغسے هم هغه دى چه په کانيزه مزکه کړلى شوى دى، څنگه

چه دوى کلام واوړى نو په خوشحالي ئے سمدستى قبول کړى. ١٧) خو په هغوى کبسے

جرړے ونه نيسى، نو د زغم طاقت په کبسے نه وى او هر کله چه د کلام په وجه په

هغوى تنگسيا يا څه تکليف راشى نو سمدستى تيندک وخورى. ١٨) نور هغه دى چه په

جاړو کبسے تخم وکړلے شو. هغوى کلام واوړى، ١٩) خو دُنياوى غم او د دولت فريبي

شان او قسم قسم بد خواهشات په مينځ کبسے راشى او د کلام مرئ خپه کړى او هغه

شنډ پاتے شى. ٢٠) او بيا هغه خلق دى چه تخم ئے په بنه مزکه پريوتو، دوى کلام

واوړى او قبول ئے کړى او يو په ديرش، يو په شپيته او يو په سل بار راوړى.“

د اوږى د لاندے رپا

لُوقا ۸ : ۱۶ - ۱۸

٢١) عيسى هغوى ته ووتيل، ”آيا تاسو پيوه د دے د پاره راوړئ چه د اوږى يا د کت

لاندے ئے کيږدئ؟ نه، تاسو دا په پيوټ باندے کيږدئ. ٢٢) خو هيڅ څيز دومره پټ نه

دے چه د هغه بنکاره کول مناسب نه وى او هيڅ څيز داسے راز نه دے چه د هغه

معلومول مقصود نه وى. ٢٣) که څوک د اوږيدلو غوږونه لرى نو وا د وړى.“

٢٤ عيسى دا هم ووئيل، ”پام کوئ چہ خہ آوری، پہ کوم میچ چہ تاسو ورکوئ پہ هغه میچ به ئے مومی، بلکه خہ لږ زیات. ٢٥ حُکَہ چہ خوک چہ خہ لری هغه ته به نور هم ورکړے شی، خو د کوم سپری سره چہ خہ نه وی هغه نه به هغه لږ خہ هم واخستے شی چہ ورسره وی.“

د تخم د زرغونیدلو مثال

٢٦ عيسى ووئيل، ”د خدائے بادشاهی داسے ده چہ یو سرے په مزکه تخم کری. ٢٧ هغه د شپے اوده شی او سحر پاخی او تخم زرغون شی او لوی شی. دا خرنګه؟ هغه په دے نه پوهیږی. ٢٨ مزکه له خان نه غله پخپله پیدا کوی، وړومبے تیغ، بیا وږی او بیا په وږی کبسه تیارے دانے. ٢٩ خو هر کله چہ فصل پوخ شی نو هغه ورپسے لور راواخلي حُکَہ چہ د فصل د ریلو وخت راغلے وی.“

د شرمو د تخم مثال

متی ١٣ : ٣١ - ٣٢، ٣٤، لوقا ١٣ : ١٨ - ١٩

٣٠ عيسى دا هم ووئيل، ”مونږ به د خدائے بادشاهی په خه خيز سره مُقابلہ وکړو؟ يا په کوم مثال به ئے بيان کړو؟ ٣١ دا لکه د شرمو د تخم دے چہ د کرلو په وخت په مزکه کبسه د بل هر تخم نه ورکوئے وی، ٣٢ خو چہ په یو وار راوټوکيږی او د نورو ټولو بوټو نه لوی شی او دومره لوی خانګے وکړی چہ د هوا مرغی ئے په سوری کبسه کبسيږی.“

٣٣ هغه به کلام دغسے په ډيرو مثالونو ورته آوروو خومره چہ هغوی پوهيدل. ٣٤ هغه د هغوی سره د مثالونو نه بغير کلام ونه کړو خو په کور کبسه ئے خپلو مريدانو ته هر خه واضح کړل.

په درياب کښې طوفان منع کول

متی ۸ : ۲۳ - ۲۷، لوقا ۸ : ۲۲ - ۲۵

۳۵) په هغه ورځ ماښام هغه هغوی ته وویل، ”راځئ چه د درياب پورې غاړې ته لاړ شو.“ ۳۶) هغوی گڼه پاتې کړه او هغه ئې د ځان سره په کشتی کښې بوتلو په کومه کشتی کښې چه هغه ناست وو او نورې کشتی هم ورسره وې. ۳۷) زوروره سيلی راغله، چپو کشتی داسې ووهله چه اوبه ورته راوختې. ۳۸) هغه وروستو په بالښت اوده وو. هغوی هغه راپاڅوو او ورته ئې وویل، ”مالکه! مونږ ډوبیږو! تا سره څه غم نشته؟“ ۳۹) هغه بيدار شو، باد ئې ورتو او درياب ته ئې وویل چه ”غله قلاړ شه!“ باد ودریدو او قلاړه قلاړی شوه. ۴۰) هغه هغوی ته وویل چه ”تاسو دومره ویریدونکی ولې یئ، تاسو لا اوس هم عقیده نه لرئ؟“

۴۱) هغوی ویرې اخستی وو او یو بل ته ئې وویل، چه ”دا لا څوک دے چه باد او درياب ئې هم حکم منی.“

د پیریانو نیولې جوړول

متی ۸ : ۲۸ - ۳۴، لوقا ۸ : ۲۶ - ۳۹

۵) ۱) او هغوی د درياب بلې غاړې ته راغلل، د گراسینیانو وطن ته. ۲) چه عیسی د کشتی نه راكوز شو نو یو سرې چه پیریانو نیولې وو او په قبرونو کښې اوسیدو، راووتو او هغه له راغې. ۳) او هغه هیچا هم قابو کولې نه شو، عن تر دے چه په زنځیرونو کښې هم نه شو تړلې کیدې. ۴) ځکه چه هغه ته ئې څو څو واړه زنځیرونه او ځولنې اچولې وې خو هغه زنځیرونه شلولی وو او ځولنې ئې ماتې کړې وې او دومره طاقتور هیڅوک نه وو چه هغه ئې قابو کړې وئې. ۵) او ورځ او شپه به هغه په قبرونو او د غرونو په خوا کښې چغې ویستې او ځان به ئې په گټو ژوبلولو.

٦ هر کله چه هغه د ورايه عيسى وليدلو نو هغه وردو کړل او سجده ئې ورته وکړه،
 ٧ او په چغو ئې ووئيل، ”ا ئے عيسى! د لوائے خدائے زويه! ته زما نه خه غواړے؟ د
 خدائے په روائے ما مه غذا بوه.“ ٨ دا خکه چه عيسى بيا ده ته دا ووئيل، ”ا ئے ناپاکه
 روجه! د دے سپري نه لرے شه.“

٩ عيسى د هغه نه تپوس وکړو چه ”ستا خه نوم دے؟“

هغه ووئيل چه ”زما نوم لبسکر دے، مونږ پير کسان يو.“ ١٠ او هغه ورته پيره زاري
 وکړه چه عيسى به مونږ د ملک نه نه شري.

١١ نو هلته د غره په خوا کبسي د خنزيرانو يو لوائے کنډک خريدو. ١٢ او پيريانو هغه
 ته دا سوال وکړو چه ”مونږ خنزيرانو ته وليږه او ورننه وتو ته مو پريږده.“ ١٣ هغه
 اجازت ورکړو او پيريان راوتل او په خنزيرانو کبسي ورننوتل او خوا او شا د دوه زره
 خنزيرانو دغه کنډک له کمر نه بنکته په درياب کبسي ورغوپه شو او پوب شو.

١٤ د کنډک شپونکي په تيسته لارل او دا خبر ئې بسار ئے او خوا او شا کلو ته ورسوو
 او خلق د دے واقعے تماشے له راوتل. ١٥ هغوي عيسى له راغلل او هغه ليونے چه
 د پيريانو لبسکر نيولے وو ئے وليدو چه هلته ناست وو او سم دم وو او هغوي ټول
 ويرے واخستل. ١٦ تماشه کوونکو خلقو ته ووئيل چه څرنگ دغه سپرے روغ شو او د
 خنزيرانو سره خه وشول. ١٧ بيا هغوي عيسى ته ووئيل چه ”د دے علاقے نه لار شه.“

١٨ خه وخت چه عيسى کشتي ته ورختو نو کوم سپرے چه پيريانو نيولے وو، هغه هم
 ورسره د ملگرتيا د پاره سوال وکړو.

١٩ عيسى د دے اجازت ورنه کړو او ورته ئے ووئيل چه ”کور ته لار شه او خپلو خلقو
 ته ووايه چه مالک په خپل رحم ستا د پاره خه وکړل.“

٢٠) هغه سرے لارو اُو د کپولس په علاقه کبسه ے دغه خبر خور کرو اُو هغه ټول حال ئے ووئیلو، خه چه عیسی د هغه د پاره کری وُو اُو ټول خلق حق حیران شول.

د یائیر لور اُو هغه بنخه چه د عیسی چوغے له ئے لاس وروپو

متی ٩ : ١٨ - ٢٦، لوقا ٨ : ٤٠ - ٥٦

٢١) کله چه عیسی د دریاب بلے غارے ته په کشتی وریورے وتو نو یوه لویه گنه ترے بیا راجاپیره شوه. اُو هغه لا د دریاب په غاره وو (٢٢) چه د عبادت خانے یو مشر چه یائیر نوم ئے وو ورله راغے اُو خه وخت چه ئے هغه ولیدو نو سجده ئے ورته وکړه اُو سوال ئے وکړو. (٢٣) اُو وئے وئیل، ”زما وره لور په مرگی حال ده. زه درته دا سوال کوم چه ته راشه، هغه ته لاس وروپه، روغه ئے کره اُو ژوند ئے بچ کره.“ (٢٤) عیسی د هغه سره لارو. پیر خلق ورسره ملگری وُو، گنه لا هم دومره زیاته وه چه په هغه به ټیل راتلو.

٢٥) په هغوی کبسه یوه بنخه هم وه چه د دولسو کالو راسے ئے وینه بهیدله. (٢٦) اُو سره د پیرو طبیبانو د دارو درملو چه هغه پرے خپل هر خه سره خلاص کری وُو خو هیخ فرق ئے نه وو کرے اُو مرض ئے رو لا سیوا کیدو. (٢٧) هغه د عیسی په حقله د خلقو خبرے اُو ریدلے وے، نو هغه د شا د طرفه په گنه کبسه راغله اُو د هغه چوغے له ئے لاس وروپو. (٢٨) خکه چه هغه په زړه کبسه دا وئیل، ”که زه ئے ایله چوغے ته هم لاس وروپم نو زه به روغه شم.“

٢٩) هم په هغه ساعت د بنخه وینه بنده شوه اُو په خان پوهه شوه چه د عذاب نه خلاصه شوه. (٣٠) په هغه ساعت عیسی هم په خان پوهه شو چه د هغه نه یو طاقت راووتو. گنپے ته ئے مخ راواروو اُو ټپوس ئے وکړو چه ”زما جامو ته چا لاس وروپو؟“ (٣١) د هغه مریدانو هغه ته ووئیل، ”ته دا گنه په خپله وینے چه ستا طرف ته ټیل وهی،

دَ عيسی په ناصرت کبښے نه قبلیدل

متی ۱۳ : ۵۳ - ۵۸، لوقا ۴ : ۱۶ - ۲۰

۶ (۱) عيسی د هغه ځایه روان شو او خپل کلی ته د خپلو مُريدانو سره لاړو. (۲) هر کله چه د سبت ورځ راغله نو هغه په عبادت خانه کبښے تعليم شروع کړو او پيرو خلقو چه د هغه تعليم واوړيدلو نو حيران شول او وئے وئيل چه ”هغه دا خبرے د کومه زده کړے؟ او دا پوهه ده ته څنگه ورکړے شوه؟ او دئے دا مُعجزے څنگه بښئ؟ (۳) دا هغه ترکان نه دے، د مريمے زوئے، د يعقوب، د يوسف، د يهوداه او د شمعون ورور نه دے؟ او يا د ده خویندے دلته مونږ سره نه دی؟“ دغه شان هغوی د هغه په حقله تيندک وخوړو. (۴) عيسی هغوی ته ووئيل چه ”نبی به هميشه هر چرته عزت مومی خو په خپل کلی اولس او خپلو خپلوانو کبښے نه.“

(۵) هغه هلته هيڅ مُعجزے ښکاره نه کړے بے د دے چه خپل لاسونه ئے په يو څو رنځورانو راکښل او هغوی ئے روغ کړل. (۶) او هغه د هغوی په بے اعتقادئ حيران شو.

د دولسو مُريدانو ليرل

متی ۱۰ : ۵ - ۱۵، لوقا ۹ : ۱ - ۶

په گير چاپير کلو کبښے عيسی گرزیدو او تعليم ئے ورکړو. (۷) هغه دولس مُريدان راوبلل او دوه دوه تنه ئے په مُهم آستول شروع کړل او په پيريانو ئے ورله اختيار ورکړو. (۸) او ورته ئے ووئيل چه ”د سفر د پاره د يوے امسا نه بغير د ځان سره بل هيڅ څيز وانه خلی، نه پوږی، نه کڅوړه او نه په همیانی کبښے پیسے ټکے. (۹) خپلے خو په پښو کړئ خو دويم قميص مه آخلے.“ (۱۰) او ورته ئے ووئيل چه ”کله تاسو يو کور ته ننوزئ نو تر هغے هلته پاتے شی تر څو د هغه ځایه رخصت شوی نه یی. (۱۱) او

چه په کوم ځای کېسې خلق تاسو قبول نه کړی او غوږ درته نه ږدی نو د خپلو پښو نه
دورې وځنډئ چه د هغو د پاره شاهدی شی.

۱۲ نو هغوی بهر لارل او کلام ئې اورولو چه توبه کار شی. ۱۳ هغوی پیر پیریان
وویستل او پیر رنحوران ئې په تیلو غوږ کړل او جوړ ئې کړل.

د یحییٰ بیتسمه ورکوونکی مرگ

متی ۱۴ : ۱-۱۲، لوقا ۹ : ۷-۹

۱۴ نو هیرودیس بادشاه د عیسیٰ په باب کېسې واوریدل ځکه چه د عیسیٰ نوم مشهور
شوې وو او ځنی خلقو دا وئیل چه ”بیتسمه ورکوونکې یحییٰ بیا راژوندې کړې شوې
دې ځکه خو ورسره داسې معجزې دی.“ ۱۵ نورو وئیل چه ”دا الیاس دې“ او ځنو
دا وئیل چه ”دا د زړو نبیانو په شان یو نبی دې.“

۱۶ خو چه هیرودیس دا واوریدل نو وئې وئیل چه ”دا هغه یحییٰ دې چه ما ئې سر
پریکړې وو او بیا راژوندې شوې دې.“ ۱۷ ځکه چه هم دې هیرودیس یحییٰ د خپل
ورور فیلیپوس د بنځې هیرودیس په وجه قید کړې وو کومه چه هغه واده کړې وه.
۱۸ یحییٰ هیرودیس ته وئیلی وئو چه ”دا ستا د پاره ناروا ده چه د خپل ورور بنځه په
نکاح واخلمې.“ ۱۹ ځکه خو هیرودیس ورسره کینه لرله او غوښتل ئې چه هغه قتل
کړی خو کولې ئې نه شو. ۲۰ ځکه چه هیرودیس د یحییٰ نه په دې وپریډو چه هغه ته
معلومه وه چه دئې پاک او ښه سړې دې، ځکه ئې د هغه ساتنه وکړله. هیرودیس دا
غوښتل چه د هغه خبرې واوری خو د هغه خبرو هغه پیر شکمن کړې وو.

۲۱ هیرودیس دا موقعه هغه وخت بیا موندله کله چه هیرودیس په خپله سالگره خپلو
امیرانو، فوځی افسرانو او د گلیل غټانو ته پوښی کړی وه. ۲۲ د هغه لور د ننه راغلله او
گډه شوه او هیرودیس او د هغه میلمانه ئې دومره خوشحاله کړل چه بادشاه جینئ ته

ووئیل، ”وغوارہ خۂ چہ غوارے اؤ زہ بہ ئے درکرم“ (۲۳) اؤ هغه هغه ته قسم وخورو،
”هر خۂ چہ غوارے زہ بہ ئے درکرم ترخپلے نیمے بادشاهی پورے.“

(۲۴) هغه بهر ووتله اؤ خپلے مور ته ئے ووئیل چہ ”زہ ترے خۂ وغوارم؟“

خو هغه جواب وركړو، ”د بېتسمه وركوونكى يحيى سر.“

(۲۵) جينئ سمدستی بادشاه له ورغله اؤ سوال ئے وکړو، ”زہ غوارم چہ تہ ما ته دلته په
دے ساعت د بېتسمه وركوونكى يحيى سر په ركابئ كېسے راکړے.“

(۲۶) بادشاه پير زهير شو خو د خپلو سوگندونو اؤ د ميلمنو له مخه ئے دا نه غوښتل
چہ د هغه سره بے لوظی وکړی. (۲۷) نو بادشاه پهريدار سپاهی ته حکم وركړو چہ
”لار شه، د يحيى سر راؤړه.“ (۲۸) سپاهی لارو په قيد خانه كېسے ئے د هغه سر پريکړو
اؤ په يو تالی كېسے ئے راؤړو اؤ جينئ ته ئے پيش كړو اؤ هغه خپلے مور له وركړو.
(۲۹) د يحيى مريدان چہ د دے نه خبر شول نو راغلل د هغه لاش ئے واخستو اؤ په قبر
كېسے ئے ښخ كړو.

پنځو زرو له خوراک وركول

متی ۱۴ : ۱۳ - ۲۱، لوقا ۹ : ۱۰ - ۱۷، یوحنا ۶ : ۱ - ۱۴

(۳۰) رسولان بيا عيسى ته راتول شول اؤ هر خۂ چہ ئے كړی اؤ ښودلی وؤ هغه ئے ترے
خبر كړو. (۳۱) هغه هغوی ته ووئیل چہ ”تاسو ماپسے راخئ چہ چرته خوشی خائے ته
لار شو چہ تاسو لږ آرام وکړئ.“ خکه چہ دومره خلق تلل راتلل چہ هغوی پوږی خورلو
ته هم نه وزگاریدل. (۳۲) بيا هغوی جدا په كشتی كېسے كښيناستل اؤ يو خوشی خائے
ته لارل.

٣٣) خو ڀيرو خلقو هغوى په تلو کښې ولیدل او وئې پيژندل او د وچې په لاره د ټولو ښاريو نه هغه ځائې ته وروچلیدل او هغوى نه وړاندې ورسیدل. ٣٤) هغه چه غاړې ته ورسیدلو نو ډیره گڼه ئې ولیده او زړه ئې پرې وسوزیدلو ځکه چه هغوى د داسې گڼو په مثال و و چه شپون ئې نه وى او هغه هغوى ته پير تعليم ورکړو. ٣٥) هر کله چه ورغ په تیریدو شوه د هغه مريدان هغه له ورغلل او وئې وئيل چه ”دا يو خوشه ځائې دې او ناوخته کيرى. ٣٦) دا خلق گير چاپيره کلو بانډو ته رخصت کړه چه ځان له څه د خوراک څيزونه په بيعه واخلى.“

٣٧) هغه ورته وئيل چه ”تاسو ورله په خپله څه ورکړئ چه وئې خورى.“

هغوى جواب ورکړو، ”آيا مونږ لار شو او د دوو سوو روپو پوپئ د دوى د پاره واخلو؟“

٣٨) هغه وئيل چه ”تاسو سره څومره پوپئ دى؟ لار شى او وئې گورئ.“

هغوى لارل، وئې کتلې او هغه ته ئې وئيل چه ”پنځه پوپئ دى او دوه کبان هم.“

٣٩) هغه هغوى ته حکم ورکړو چه ”په شين کبل دا خلق په ډلو ډلو کښې کښينوى.“

٤٠) او هغوى په قطارونو کښې کښيناستل او په هره ډله کښې سل سل پنځوس

پنځوس تنه. ٤١) نو بيا هغه پنځه پوپئ او دوه کبان واخستل، آسمان ته ئې وکتل، شکر

ئې وويستو او پوپئ ئې ماته کړې. بيا ئې مريدانو ته ورکړې چه تقسيم ئې کړى.

٤٢) هغو ټولو په مړه گيډه خوراک وکړو. ٤٣)

او دولس پکې شکرئ ئې د ټکرو راغونډې کړې او د کبانو نه هم څه پاتې شوى و. ٤٤)

٤٤) چا چه دا پوپئ خوړلې وه هغه پنځه زره سپرى و. ٤٤)

په اوبو باندې گرزیدل

٤٥) خو سمدستی عیسیٰ خپل مُریدان مجبور کړل چه هغوی کښتئ ته وخیژی او د هغه نه مخکښی بیت صیدا ته پورے وزی او په خپله ئے خلق رخصت کړل. ٤٦) چه هغوی ئے رخصت کړل نو په خپله غر ته وختو چه دُعا وکړی. ٤٧) ناوخته شوے وو او کښتئ په اوبو کښی لرے وتے وه او هغه په وچه یکی یواخے وو. ٤٨) عیسیٰ ولیدل چه هغوی په چپو وهلو عذابیری حُککه چه باد مُخالف وو او عیسیٰ قریباً د شپے څلورم پهر د اوبو د پاسه د هغوی په لور روان شو. هغه په هغوی تیریدو ٤٩) چه د هغوی پرے نظر شو چه د اوبو د پاسه روان دے، نو وئے گڼل چه دا گنی پیرے دے نو چغے ئے کړے. ٥٠) حُککه چه هغوی ټولو دئے ولیدلو او ویرے واخستل.

خو سمدستی ئے ورته ووئیل چه ”زړونه کلک کړئ! دا زه یم، ویره مه کوئ.“ ٥١) بیا هغه د هغوی سره کښتئ ته وختلو او باد بند شو. په دے هغوی بیخی حیران شول، ٥٢) حُککه چه هغوی لا د پوپئ په هغه واقعه پوهه نه و، د هغوی زړونه سخت شوی و.

د گینسرت په علاقه کښی رنځوران روغول

متی ۱۴ : ۳۴ - ۳۶

٥٣) چه هغوی پورے غاړے ته ورسیدل نو گینسرت ته راغلل او هلته ئے کښتئ په گُودر وترله. ٥٤) هر کله چه هغوی په غاړه کوز شول نو خلقو سمدستی عیسیٰ وپیژندو. ٥٥) او خلق په گیرچاپیره وطن کښی په شلگونو وزغلیل او د هرے خوا نه ئے مریضان په بانگو کښی ورته راوړل. ٥٦) او هر چرته چه به هغه تلو، کلو ته، ښارونو ته، یا بانپو ته، هغوی به په بازارونو او چو کونو کښی ورته مریضان کښینول او منت به ئے ورته کولو چه تش د هغه چوغے له لاس وروپی، او چا چه هغه له لاس وروپو نو هغوی ټول روغ شول.

۷ (۱) فریسیان اَوُ حُنَی دَ شرعے عالمان دَ بیتُ المُقدس نہ عیسیٰ له راغلل اَوُ جرگه ئے وکرله. (۲) نو هغوی و لیدل چه دَ هغه مُریدان په سخا ناوینځلو لاسونو پوپئ خوری.

(۳) حُکَ چه فریسیان اَوُ ټول یهودیان دَ خپلو روایاتو په مُطابق هیخ کله هم په ناوینځلو لاسونو پوپئ نه خوری، تر څو چه ئے تر څنگلو پورے لاسونه وینځلی نه وی. (۴) کله چه هغوی بازار نه راشی اَوُ لامبلی ئے نه وی هیخ نه خوری، اَوُ پیرے نورے خبرے داسے دی چه هغوی دَ روایاتو پابندی کوی، لکه دَ رکابو اَوُ دَ تانبے دَ لوبشو وینځل.

(۵) حُکَ دوئ فریسیانو اَوُ دَ شرعے عالمانو دَ هغه نه ټپوس وکړو چه ”ستا مُریدان دَ مشرانو دَ روایاتو پابندی ولے نه کوی چه په ناوینځلو لاسونو پوپئ خوری؟“

(۶) هغه جواب ورکړو چه ”ستاسو په شان دَ مُناقانو په حقله یسعیاہ نبی په رشتیا دا پیشن گوئی کړے وه :

”دا خلق تش په خُله زما عزت کوی

خو زړونه ئے رانه پیر لرے دی.

(۷) خو دوئ بے فائدے زما عبادت کوی

حُکَ چه دوئ دَ انسانی حُکمونو تعلیم ورکوی.“

(۸) تاسو دَ خُدائے حُکم خو شاته غورزوی اَوُ دَ بنی آدمو دَ روایاتو پابندی کوی.“

٩ عیسیٰ هغوی ته دا هم ووئیل چه ”تاسو به د خدائے حکم څرنگ شا ته وغورزوئ، تش د دے د پاره چه د روایاتو پابندی وکړئ. ١٠ ځکه چه موسیٰ ووئیل، ”د خپل پلار او مور عزت کوئ“ او ”کوم سرے چه خپل پلار او مور ته بد رد وائی هغه د ضرور قتل کړے شی.“ ١١ خو تاسو دا وایی چه که چرے یو سرے خپل مور یا پلار ته دا ووائی چه زما هر هغه څیز چه ستا پکاریدے شی ما قربان کړو، مطلب دا چه ما د خدائے په نامه ورکړو، ١٢ نو هغه د مور او پلار د حق نه بیخی بے غمه شو. ١٣ نو دغه شان تاسو د خپلو روایاتو په وجه د خدائے حکمونه منسوخ کوئ او دغه شان نور هم پیر کارونه تاسو په دے شان کوئ.“

هغه څیزونه چه بنی آدم پلټوی

متی ١٥ : ١٠ - ٢٠

١٤ په بله موقع هغه خلق راوبلل او ورته ئے ووئیل، ”تاسو ټول زما خبره واوړئ او ځان پرے پوهه کړئ. ١٥ داسے هیڅ څیز نسته چه انسان ئے تیر کړی او هغه پرے پلټ شی خو هر هغه څیز چه د انسان نه وزی هغه انسان پلټوی. ١٦ که تاسو د اوړیدو قابل غوړونه لرئ نو واوړئ.“

١٧ هر کله چه عیسیٰ د دے خلقو نه بیل شو او کورته لاړو نو د هغه مريدانو د مثالونو په حقله د هغه نه ټپوس وکړو. ١٨ هغه هغوی ته ووئیل، ”تاسو هم د نورو غوندے ناپوهه یئ؟ تاسو دا نه وینی چه د بهر نه چه هر څه په انسان کبښے ننوزی په دے هغه نه پلټیږی. ١٩ ځکه چه دا د هغه په زړه کبښے نه ننوزی بلکه د هغه خیتے ته ځی او د حاجت په لارے بهر وزی.“ ځکه هغه ټولو خوراگونو ته پاک ووئیل.

٢٠ هغه وړاندے ووئیل، ”څه چه د انسان نه روازی هم هغه سرے پلټوی. ٢١ ځکه چه د انسان د زړه نه بد خیالونه راووزی، حرام کاری، ٢٢ غلاگانے، خونونه، زناکاری،

حرص، بدئ، تگئی، بے شرمی، بد نظر، کُفر، مغرُورتیا اُو بے وقوفی. (۲۳) دا ٲول بد کارونه دَ ننه نه راوُزی اُو دا سرے پلِیتوی.

دَ صُور فینکی دَ علاقے دَ بنخے عقیده

متی ۱۵ : ۲۱ - ۲۸

(۲۴) بیا عیسیٰ دَ هغه خایه رُخصت شو اُو دَ صور سرحد ته راغے. هلته هغه یو کور ته ورغے، هغه دا غوبنتل چه خوک ترے خبر نه شی، خو دا کله کیدئے شو؟ (۲۵) سمدستی یوه بنخه چه وړه لور ئے پیریانو نیولے وه ترے خبره شوه. هغه دَ ننه راغله اُو دَ ده په پښو پریوته. (۲۶) هغه دَ یونانی نسل اُو دَ شام دَ فینکی نه وه. هغه هغه ته عرض وکړو چه ”زما دَ لور نه پیری لرے کړه.“ (۲۷) هغه هغه بنخه ته ووئیل چه ”اول بچی په خپته مړول پکار دی، دا مناسب نه دی چه دَ بچو نه دَ پوډی وٲورلے شی اُو سپو ته دَ وغورزولے شی.“

(۲۸) هغه ورته ووئیل، ”مالکه! خو سپی هم دَ بچو دَ میز دَ لاندے ٲکړے خوری.“

(۲۹) هغه هغه ته ووئیل، ”تا چه دا ووئیل نو خاطر جمع کور ته لاړه شه، پیریان ستا دَ لور نه وتلی دی.“

(۳۰) اُو هر کله چه هغه کور ته راغله نو لور ئے په کټ کښے ٲرته ولیده اُو پیریان ترے تلی وُو.

دَ کون اُو دَ چارا سری روغول

(۳۱) دَ صور دَ علاقے نه په واپسی عیسیٰ دَ صیدا په لارے دَ دیکپولس په حدونو تیر شو اُو دَ گللیل دَ دریاب علاقے ته ورسیدلو. (۳۲) نو خلقو هغه له یو کون سرے راوستو چه

هم چارا وو او سوال ئے ورته وکړو چه په هغه خپل لاس کيردى. (۳۳) هغه هغه سرې د خلقو نه يو خوا ته بوتلو، خپلے گوتے ئے د هغه په غوړونو کبښے کيښوے، لارے ئے ورتو کړے او ژبه ئے ورله مسحه کړه. (۳۴) بيا ئے آسمان ته وکتل او آسويلے ئے وکړو او هغه ته ئے ووئيل، ”افتح“ يعنې پرانستے شه.

(۳۵) د دے سره د هغه غوړونه خلاص شول او سمدستی ئے ژبه گویا شوه. (۳۶) عیسی هغوی منع کړل، وئیل ئے چه چا ته حال مه وایی. خو هر څومره چه هغه منع کول، دومره به هغوی خبره خوروله. (۳۷) د هغوی د تعجب څه حد نه وو. هغوی ووئیل چه ”ده خو هر څه سم کړی دی، څه چه هغه کوی پیر ئے بنه کوی، تر دے چه هغه کون له غوړونه او چارا گانو ته ژبے ورکوی.“

څلور زرو سپرو له خوراک وړکول

متی ۱۵ : ۳۲ - ۳۹

۸ (۱) په هغه ورځو کبښے په یوه بله موقعه چه پیر خلق راجمع وو او ورسره د خوړلو څه نه وو، عیسی خپل مريدان راوبلل او ورته ئے ووئیل، (۲) ”په دے خلقو زما زړه سوزی، د دريو ورځو راسے زما سره دی او څه ئے خوړلی نه دی. (۳) که چرے کورونو ته ئے وړی واستوم نو دوی به په لاره بے هوشه شی ځکه چه ځنې په کبښے د لرے نه راغلی دی.“

(۴) مريدانو جواب وركړو چه ”په دے خوشی بيابان کبښے به څوك دومره خلقو له پوپئ وركړے شی؟“

(۵) هغه تپوس وکړو چه ”تاسو سره څو پوپئ دی؟“ او هغوی جواب وركړو، ”اووه.“

٦ نو هغه خلقو ته حُکم ورکړو چه ”په مزکه کبښینئ.“ بیا هغه هغه اووه پوږئ واخستئ، د خدائے شکر ئے وویستو اؤ هغه پوږئ ئے ماتے کړے اؤ مُریدانو ته ئے د ویشلو د پاره ورکړے اؤ هغوی خلقو ته ورکړے. ٧ د هغوی سره یو څو واره کبان هم وؤ چه په هغو ئے هم شکر وویستو اؤ حُکم ئے وکړو چه ”دا هم پرے تقسیم کړئ.“ ٨ هغو ټولو خوراک په مړه خیته وخورلو اؤ د پاتے شوی ټکړو نه اووه ټوکړئ پکے شوے. ٩ خلق خوا اؤ شا څلور زره وؤ. بیا ئے هغوی رُخصت کړل، ١٠ اؤ سمدستی د خپلو مُریدانو سره کښتئ ته وختلو اؤ د لمټیانو علاقے ته لاړو.

نخبه غوښتل

متی ١٦ : ١ - ٤

١١ نو بیا فریسیان بهر راووتل اؤ د عیسی سره ئے مُناظره شروع کړه. د آزمینست په طور ئے د هغه نه څه آسمانی نخبه وغوښته. ١٢ هغه د ځان سره یو سوږ آسویلے وکړو اؤ وئے وئیل چه ”دا پیرئ نخبے د څه د پاره غواړئ؟ زه درته دا وایم چه دے پیرئ ته به یوه نخبه هم ورنه کړے شی.“

١٣ په دے خبره ئے دوی پریښول اؤ بیا کښتئ ته وختلو اؤ د دریاب بلے غاړے ته لاړو.

د فریسیانو اؤ د هیرودیس خمبیره

متی ١٦ : ٥ - ١٢

١٤ خو دا ځلے د مُریدانو نه د ځان سره پوږئ وړل هیر شوی وؤ. ١٥ په کښتئ کبښے د هغوی سره یکی یوه پوږئ وه. عیسی هغوی له خبردارے ورکړو اؤ وئے وئیل چه ”د فریسیانو اؤ د هیرودیس د خمبیرے نه به گورے، ځان ساتئ.“

١٦ هغوی په خپلو کبښه ووئیل چه ”دا په دے چه زمونږ سره پوږی نښته.“

١٧ هغه د هغوی په زړونو پوهه شو چه په دوی کبښه څه دی، ځکه ئه تپوس ترے وکړو، ”دا تاسو داسه خبرے ولے کوئ چه گنی پوږی درسره نښته؟ آیا تاسو ته تر اوسه معلومه نه ده؟ تاسو لا تر اوسه نه یئ پوهه؟ آیا ستاسو دماغ تر اوسه بند دی؟ ١٨ تاسو سترگے خو لرئ، نو تاسو وینئ نه؟ تاسو غوږونه لرئ، نو تاسو آوری نه؟ آیا ستاسو نه هیر دی؟ ١٩ چه کوم وخت ما پنځه پوږی پنځه زره کسانو ته ماتے کړے، نو تاسو د پاتے شوو ټکړو نه څومره ټوکړئ پکے کړے وے؟“

هغوی ورته ووئیل چه ”دولس.“

٢٠ ”اؤ چه کله مے اووه پوږی څلور زرو تنو ته ماتے کړے، نو تاسو د پاتے شوو ټکړو نه څومره ټوکړئ پکے کړے وے؟“

هغوی جواب ورکړو ”اووه.“

٢١ نو هغه ووئیل چه، ”لا تر اوسه هم نه پوهیرئ؟“

په بیت صیدا کبښه د یو روند سړی بینا کول

٢٢ هغوی بیت صدا ته ورسیدل. هلته خلقو عیسی له یو روند سړے راوستو اؤ سوال ئه وکړو چه په هغه لاس ولگوی. ٢٣ هغه روند سړے د لاسه ونيوو اؤ د کلی نه ئه بهر بوتلو. بیا ئه د هغه په سترگو لارے پورے کړے اؤ خپل لاس ئه پرے ولگوو اؤ تپوس ئه وکړو چه ”څه ورته ښکاری که نه؟“

٢٤ د سړی سترگے بینا شوے اؤ وئے وئیل، ”زه سړی وینم لکه د ونو په شان، خو دا

گرځي.

٢٥ عيسی د هغه په سترگو بيا لاس کينودو ”أُو هغه سړی په ځير ورته وکتل،“ نو هغه جک جوړ شو او هر شے ورته صفا بنکاره شو. ٢٦ بيا عيسی هغه کور ته رخصت کړو او ورته ئے ووئيل چه ”په کلی کينے مه ننوزه.“

د عيسی په باب کينے د پطروس اقرار

متی ١٦ : ١٣ - ٢٠، لوقا ٩ : ١٨ - ٢١

٢٧ عيسی او د هغه مريدان قيصریه فيليپی ته لارل. هغه په لاره د خپلو مريدانو نه تپوس وکړو چه ”خلق څه وائی چه زه څوک يم؟“

٢٨ هغوی جواب ورکړو چه ”ځنې وائی چه بپتسمه ورکوونکے يحيی دے، ځنې درته الياس وائی او نور د د نبیانو نه يو نبی گئی.“

٢٩ نو بيا هغه تپوس وکړو چه ”تاسو مے څه گئی چه زه څوک يم؟“

پطروس جواب ورکړو چه ”ته مسيح ئے.“

٣٠ بيا هغه هغوی په سختی سره منع کړل چه ”زما په حقله هيچا ته څه مء وايئ.“

د عيسی د مرگ او بيا ژوندے کيدو په باب کينے پيشن گوئی

متی ١٦ : ٢١ - ٢٨، لوقا ٩ : ٢٢ - ٢٧

٣١ او بيا ئے هغوی ته تعليم شروع کړو چه ”ابن آدم به په ځان پير تکليفونه تير کړي او مشران، مشران کاهنان او د شرعے عالمان به ئے مجرم کړي او قتل به ئے کړي، خو په دريمه ورځ به هغه بيا ژوندے پاڅي.“ ٣٢ هغه دا خبره په صفا ټکو کينے ووئيله.

نو پطروس هغه د لاسه ونيولو، يوه دې ته ئې بوتلو او وئې زورلو. (۳۳) خو عيسى مخ راواړولو، خپلو مُريدانو ته ئې وکتل او پطروس ئې ورتلو. ورته ئې ووئيل چه ”رانه لرې شه شيطانه! ته د بنى آدمو په شان سوچ کوې، نه چه د خدائې په شان.“

(۳۴) بيا عيسى خلق او خپل مُريدان هم راوبلل او هغوى ته ئې ووئيل، ”هر څوک چه زما مُريد جوړيدل غواړي هغه د خپل ځان هير كړي، په كار دى چه هغه د خپله سولې پورته كړي او ما پسې دې راځي. (۳۵) څوك چه د ځان خير غواړي هغه به ترې نه ورك شي، خو كوم سرې چه د زيرى او زما د خاطره ځان ورك كړي نو هغه به ئې بچ كړي. (۳۶) كه يو بنى آدم د خپل ځان په بدل كېسې ټوله دنيا وگټي نو څه ئې وگټل؟ (۳۷) هغه د دې ځان د بيا حاصلولو د پاره څه قيمت وركولې شي؟ (۳۸) او هر هغه څوك چه په دې د خدائې نه منكره او گناه گاره پيړئ كېسې په ما او زما په كلام شرميږي، نو ابن آدم به هم په هغه په هغه وخت شرميږي كله چه هغه د خپل پلار په لوى كېسې د پاكو فرېستو سره راشي.“

۹ (۱) عيسى ووئيل، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چه دلته ځنې داسې خلق هم ولاړ دى چه هغوى به تر هغې ونه مري تر څو ئې چه په خپله خدائې د بادشاهى قدرت سره راغلي ليدلې نه وي.“

د عيسى شكل بدليدل

متى ۱۷ : ۱ - ۱۳، لوقا ۹ : ۲۸ - ۳۶

(۲) شپږ ورځې پس عيسى د ځان سره پطروس يعقوب او يوحنا روان كړل او يو اوچت غره ته ئې جدا وځيژول او د هغوى په موجودگي كېسې د هغه شكل بدل كړې شو. (۳) د هغه جامې سپينې بريښيدونكى شوې، داسې سپينې چه د مزكې په مخ يو دوى ئې هم داسې سپينولې نه شي. (۴) نو هغوى بيا الياس او موسى وليدل چه د

عيسى سره ئے خبرے کولے. ﴿٥﴾ بيا پطروس ووئيل چه ”أستاذہ! دا خومره بنه ساعت دے چه مُونبر هم دلتہ کبنے يُو! آيا مُونبر درے کوٹگي، يوه ستا دَ پارہ، يوه دَ مُوسى دَ پارہ او يوه دَ الياس دَ پارہ جوړے کرو؟“ ﴿٦﴾ بيا هغه په دے نه پوهيدو چه خه وائي حکه چه هغوى ټول پير هيبت اختسى وُو.

﴿٧﴾ بيا يوه وريخ رابنكاره شوہ او په دوى ئے سورے وكړو او د هغے وريخے نه يو آواز راغے، ”دا زما زوئے، زما محبوب دے. د هغه واوړي!“ ﴿٨﴾ او اوس چه ناخاپي هغوى گير چاپيره وكتل نو هلته ئے هيخوك ونه ليدل خو يواخے عيسى د هغوى سره ولاړ وو.

﴿٩﴾ او چه د غره نه راکوزيدل نو عيسى هغوى ته په ټينگه ووئيل چه ”هر خه چه مو ليدلى دى دا به هيچا ته نه وايئ تر خو چه ابن آدم د مرو نه بيا پاخيدلے نه وى.“

﴿١٠﴾ هغوى دا خبره وساتله او په خپلو کبنے ئے بحث کولو چه د مرو نه د بيا پاخيدلو خه مطلب كيدے شى. ﴿١١﴾ او هغوى په هغه باندے يو سوال وكړو، ”زموڼر د شرعے عالمان دا ولے وائي چه الياس به خامخا وړومبے راشي؟“

﴿١٢﴾ هغه جواب وركړو ”هو! الياس به وړومبے راخي چه هر شے سم كړى خو په صحيفو كبنے ليكلى دى چه په ابن آدم به پيرے سختے تيرے شى او په سپك نظر به ورته وكتے شى. ﴿١٣﴾ خو زه تاسو ته وايم چه الياس خوراغلے هم دے او هر خه چه ئے خوښ وُو هغه ئے ورسره كړى هم دى لكه چه د هغه په حقله صحيفو وئيلي دى.“

د پيريانو نيولى هلك جوړول

متى ١٧ : ١٤ - ٢١، لوقا ٩ : ٣٧ - ٤٣

﴿١٤﴾ او چه هغوى مُريدانو ته په بيرته راغلل نو گڼ خلق ئے ورسره وليدل چه په كبنے

دَ شرعے عالمان ہم وُو اُو بحث ئے ورسره کولو. (۱۵) هر کله چه هغوى عيسى وليدلو نو ټول خلق هيبت واخستل اُو په دُو هغه له ستړى مشى له ورغلل. (۱۶) هغه ټپوس ترے وکړو چه ”دا څه بحث روان دے؟“

(۱۷) په گڼه کښے يو سړى جواب ورکړو، ”اُستازه! ما خپل زوئے تا له راوستے دے. هغه پيريانو نيولے دے اُو خبرے نه شی کولے. (۱۸) کله چه پرے چپه راشى نو په مزکه ئے راوولى اُو په ځله ئے ځگونه راشى، غابښونه چيچى، اُو پلے ئے راکښلے شی. ما ستا مُريدانو ته ووئيل چه دا تر وياسئ خو هغوى پاتے راغلل.“

(۱۹) عيسى جواب ورکړو، ”اُئے بے عقيدے پيرئ! زه به تر څو تاسو سره يم اُو زه به تر څو تاسو زغمم؟ دئے ما له راولئ.“ (۲۰) نو هغوى هغه هلک هغه ته راوستو.

اُو څه وخت چه پيرى هغه وليدو نو د هغه وجود ئے تاو راتاؤ کړو اُو هغه په مزکه پريوتو ورغريدو اُو په ځله ئے ځگونه راغلل. (۲۱) عيسى د هغه د پلار نه ټپوس وکړو چه ”خومره موده کيرى چه دئے په دے حال دے؟“

هغه جواب ورکړو چه ”د وړوکوالى راسے. (۲۲) اُو څو ځله ئے د هلاکولو د پاره اور اُو اوبو ته هم غورزولے دے، اُو که ته څه کولے شه نو په مونږ رحم وکړه اُو مدد راسره وکړه.“

(۲۳) عيسى ورته ووئيل چه ”که ته څه کولے شه! د چا چه عقیده مضبوطه وى د هغه د پاره هر څه ممکن دى.“

(۲۴) د هلک پلار چغے کړے چه ”زه عقیده لرم، زما مدد وکړه ځکه چه زه د عقيدے کمزورے يم.“

٢٥) چه عيسی و ليدل چه گن خلق رانزدي کيری نو هغه هغه پيری ته بدرد ووئيل. هغه ووئيل ”آئی پوند کون پيريه! زه درته حکم کوم، ده نه راوزه او بيا کله هم مه ورننوزه!“

٢٦) هغه په زوره چغه کرے او پير ئے تاو راتاؤ کرو او بيا پيرے ترے ووتو او هلک لکه د مری په شان پريوتو، بلکه پيرو وئيل چه ”دے مړ دے.“ (٢٧) خو عيسی هغه د لاسه ونيوو او په پنبو ئے ودرولو او هغه ودریدو.

٢٨) بيا عيسی د ننه لارو او د هغه مريدانو ترے حان له تپوس وکړو چه ”دا مونږ ولے نه شو ويستے؟“

٢٩) هغه ورته ووئيل، ”دا قسم په بله هيڅ ذريعه نه راوزی بے له دعا نه.“

د عيسی د خپل مرگ او د بيا ژوندی کيدلو په حق کيسے بيا پيشن گوئی
متی ١٧ : ٢٢ - ٢٣، لوقا ٩ : ٤٣ - ٤٥

٣٠) بيا هغوی د هغه علاقے نه لارل او د گليل په لار ئے سفر وکړو. عيسی دا غوښتل چه هيڅوک پرے خبر نه شی، (٣١) ځکه چه هغه مريدانو ته تعليم ورکا وو او ورته ئے ووئيل چه ”ابن آدم به اوس بنی آدمو ته سپارلے کيری او هغوی به ئے وژنی، خو د وژلو نه درے ورځے پس به هغه بيا پورته کيری.“

٣٢) خو هغوی د هغه په خبره نه پوهيدل او د ويرے ئے ترے تپوس هم نه شو کولے.

د ټولو نه مشر څوک دے؟

متی ١٨ : ١ - ٥، لوقا ٩ : ٤٦ - ٤٨

٣٣) هغوی بيا کفرنحوم ته راغلل او عيسی په کور کيسے د ننه وو چه د هغوی نه ئے

تپوس وکپرو چہ ”تاسو پہ لارہ خۂ بحث کاوو؟“

۳۴) هغوی غلی وُو حُکَہ چہ پہ لارے هغوی دا بحث کپرے وو چہ پہ تپولو کبے لوئے

خوک دے؟ ۳۵) هغه کبیناستو او هغه دولس مُریدان ئے راوغوبستل او ورتہ ئے

ووئیل، ”کہ خوک دا غواری چہ د تپولو میر شی نو هغه د حان د تپولو نہ وروستو کپری او

د تپولو خدمتگار د شی.“ ۳۶) بیا هغه یو ماشوم راواخستو او د هغوی پہ وپاندے ئے

ودرولو او خپل لاس ئے ترے تاو کپرو او ورتہ ئے ووئیل، ۳۷) ”کہ پہ داسے ماشومانو

کبے یو ہم زما پہ نوم خوک قبول کپری نو هغه ما قبلوی او هر خوک چہ ما قبلوی هغه

ما نہ، بلکه هغه قبلوی چا چہ زہ رالیرلے یم.“

هغه خوک چہ زمونہ نہ خلاف نہ دے زمونہ ملگرے دے

لوقا ۹ : ۴۹ - ۵۰

۳۸) یوحنا عیسیٰ تہ ووئیل، ”اُستازہ! مُونہ یو سرے ولیدو چہ ستا پہ نوم پیریان

وباسی، خو هر کلہ چہ هغه زمونہ نہ نہ وو نو مُونہ د هغه د منع کولو کوشش وکپرو.“

۳۹) عیسیٰ ورتہ ووئیل چہ ”هغه مہ منع کوئ حُکَہ چہ داسے هیخوک نشتہ چہ زما پہ

نوم مُعجزے بنکارہ کوی او بیا بہ زر پہ ما پسے بد وائی. ۴۰) خو خوک چہ زمونہ

خلاف نہ دے هغه زمونہ ملگرے دے. ۴۱) زہ تاسو تہ دا وایم چہ کہ خوک ہم تاسو تہ

پہ دے نیت یو کنبول اویہ درکپری چہ تاسو د مسیح مُریدان یی نو هغه سرے بہ یقیناً

بے اجرہ پاتے نہ شی.

د گناہ لمسُون

متی ۱۸ : ۶ - ۹، لوقا ۱۷ : ۱ - ۲

۴۲) او هر هغه خوک چہ لہ دے ورو نہ چہ پہ ما عقیدہ لری پہ لارہ کبے خندونہ پیدا

کوی نو د هغه د پاره به دا بنه وی چه د ژرنده پل د هغه په غاره وترلے شی او په درباب کبے وغورزولے شی. (۴۳) که ستا لاس تاله تیندک درکوی نو پرے ئے کره حکه چه تا له دا غوره ده چه په ژوندانه کبے د یو بونډی لاس سره داخل شه په خائے د دے چه دواړه لاسه لرے او دوزخ د خائے شی چه نه مړ کیدونکے اور لری. (۴۵) او که ستا پنبه تا له تیندک درکری نو پرے ئے کره حکه چه دا تا له بنه ده چه په ژوندون کبے په یوه پنبه گوډ داخل شه په خائے د دے چه دواړه پنبے د روغے وی او دوزخ د خائے شی. (۴۷) او که ستا سترگه تا له تیندک در کری نو وئے باسه. دا ستا د پاره غوره ده چه د خائے په بادشاهئ کبے په یوه سترگه داخل شه، نه دا چه دواړه سترگے لرے او دوزخ د خائے شی، (۴۸) چرته چه رغریدونکی چینجی چرے نه مری او اور ئے تل تر تله لمبے وهی.

(۴۹) هر څوک به د اور سره مالکین کیری. (۵۰) مالگه یو بنه خیز دے خو که مالگه بے خونده شی نو په څه خیز به بیا خوند پیدا کری؟

په خپلو کبے مالگه وسائے او د یو بل سره په صلح اوسئ.

د طلاق په باب کبے تعلیم

متی ۱۹ : ۱ - ۱۲، لوقا ۱۶ : ۱۸

۱۰ (۱) د هغه خائے نه چه عیسی روان شو نو د یهودیه او اردن د سیند پورے غارے ته راغے او هر کله چه پیر خلق بیا ترے راچاپیر شول نو د دستور په مطابق هغه بیا ورته تعلیم شروع کړو.

(۲) نو فریسیان ورغلل او ترے د آزمیښت په طور ئے دا تپوس وکړو، ”آیا یو سړی له دا روا دی چه خپله بنه طلاقه کری؟“ (۳) هغه په جواب کبے تپوس وکړو چه

”موسیٰ تاسو ته څه حُڪم ڪړے وو؟“

٤ هغویٰ جواب ورکړو چه ”موسیٰ سړی ته دا اجازت ورکړے دے چه طلاق نامه دِ ولیکی اُو بنځه دِ پرېردی.“

٥ عیسیٰ هغویٰ ته ووئیل چه ”دا حُڪم هغه ستاسو دِ زړه دِ سختوالی په وجه ولیکو.
٦ خو دِ دنیا دِ پیدائښت نه خدائے دوی ”نر اُو بنځه پیدا کړل.“ ٧ ”په دے وجه به سړے خپل مور پلار پرېردی اُو دِ خپلے بنځے سره به یو ځائے شی. ٨ اُو دواړه به یو وجود شی“ اُو پس له هغے به دوی یو وجود وی اُو بیلتون به په کښے نه وی. ٩ هر څه چه خدائے یو کړی وی بنی آدم دِ ئے نه جدا کوی.“

١٠ اُو بیا چه دوی کورته ننوتل نو مُریدانو ترے په دے حقله تپوس وکړو. ١١ هغه هغویٰ ته ووئیل، ”هر څوک چه خپله بنځه طلاقه کړی اُو بله واده کړی نو هغه دِ اولنی بنځے خلاف زنا کوی. ١٢ اُو دغه شان که یوه بنځه خاوند طلاق کړی اُو بل میره وکړی نو هغه زنا کوی.“

وړوکو ماشومانو له برکت ورکول

متی ١٩ : ١٣ - ١٥، لوقا ١٨ : ١٥ - ١٧

١٣ بیا خلقو دِ دے دِ پاره عیسیٰ له ماشومانو راوستل چه لاس پرے کیردی خو مُریدانو هغویٰ ورتل. ١٤ ولے عیسیٰ چه دا ولیدل نو خفه شو اُو هغویٰ ته ئے ووئیل چه ”دا ماشومان ما ته راپرېردی چه راشی، دوی مه منع کوی ځکه چه دِ خدائے بادشاهی دِ دغسے خلقو ده. ١٥ زه تاسو ته دا وایم چه هر څوک چه دِ خدائے بادشاهی دِ ماشوم په شان قبوله نه کړی هغه به په کښے هیڅ کله وړداخل نه شی.“ ١٦ بیا ئے دِ هغویٰ نه لاسونه راپرېره کړل اُو خپل لاسونه ئے پرے کښنودل اُو برکت ئے ورکړو.

دولتمند سرې

متی ۱۹ : ۱۶ - ۳۰، لوقا ۱۸ : ۱۸ - ۳۰

۱۷ عیسیٰ بیا په سفر روانیدو چه یو سرې رادؤ کړو اؤ د هغه د وړاندې په زنگنونو شو اؤ تپوس ئې وکړو، ”اټے نیکه اُستازده! زه د تل ژوندون وارث کیدو د پاره خه وکړم.“

۱۸ عیسیٰ هغه ته ووئیل، ”ته ما ته نیک ولے وایئے؟ د خدائے نه بغیر بل هیڅوک نیک نشته. ۱۹ تا ته دا حکمونه معلوم دی چه ”قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلامه کوه، د دروغو گواهی مه کوه، ټگی مه کوه اؤ د خپل مور اؤ پلار عزت کوه.“

۲۰ خو هغه جواب ورکړو، ”اُستازده! ما د هلکوالی راسے په دے هر خه عمل کړے دے.“

۲۱ بیا عیسیٰ هغه ته نیغ وکتل، په هغه ئے مینه راغله اؤ وئے وئیل چه ”په تا کبئے د یو څیز کمے دے، لار شه اؤ خه چه درسره دی هغه خرڅ کړه اؤ په خوارانو ئے ویشه، نو ستا خزانه به په آسمان کبئے جوړه شی اؤ بیا راخه په ما پسے شه.“ ۲۲ په دے خبره هغه غمژن شو اؤ په مات زړه لارو ځکه چه پیر مالدار سرې وو.

۲۳ عیسیٰ گیر چاپیر خپلو مُریدانو ته وکتل اؤ ورته ئے ووئیل، ”دولت مند به څومره په گرانه د خدائے په بادشاهئ کبئے داخلیرئ!“

۲۴ هغوی د هغه په دے خبره حق حیران شول خو عیسیٰ په تاکید سره ووئیل، ”بچو! دا څومره گرانه خبره ده چه د خدائے بادشاهئ ته څوک وړ داخل شی. ۲۵ د یو دولت مند سرې د خدائے په بادشاهئ کبئے د داخلیدو نه د یو اوبن د ستنې له سؤم نه تیریدل آسان دی.“

٢٤ هغوى دَ مخكبنے نه هم زيات حيران شول اُو يو بل ته ئے ووئيل، ”نو بيا به خوك خلاصے ومومى؟“

٢٧ عيسى هغوى ته وكتل اُو وئے ووئيل، ”دَ انسان دَ پارہ دا ناممكنه ده خو دَ خُدائے دَ پارہ نه، حُكه چه خُدائے هر خه كولے شى.“

٢٨ بيا بطروس ووئيل شروع كرل، ”مونر هر خه پريبنى دى اُو تا پسے روان شوى يو.“

٢٩ عيسى ورته ووئيل، ”زه تاسو ته دا وايم چه داسے هيخوك نشته چه زما اُو دَ زيرى دَ خاطرہ ئے كور، ورؤنه، خويندے، مور پلار، اولاد يا مزكه پريبنى وى، (٣٠) چه هغوى ته به په دے جهان كبنے يو په سل اجر ورنه كپے شى، كورونه، ورؤنه، خويندے، ميندے، اولاد اُو مزكه اُو ورسره رپریدل اُو په راتلونكى جهان كبنے دَ تل ژوندون. (٣١) خو پير چه وپومبى دى هغه به ورستی شى اُو ورستی به وپومبى شى.“

په دريم خُل دَ عيسى دَ خپل مرگ اُو دَ بيا ژوندى كيدو په باب كبنے پيشن
گوئى

متى ٢٠ : ١٧ - ١٩، لوقا ١٨ : ٣١ - ٣٤

٣٢ دوى دَ بيت المقدس په لار روان وُو اُو عيسى ترے وړاندے وو اُو مريدان هيبت آخستى وُو اُو خوك چه ورپسے روان وُو هغوى ويريدل. هغه هغه دولس مريدان پدے ته كړل اُو ورته ئے ووئيل چه هغه ته خه پيسيدونكى دى. (٣٣) هغه ورته ووئيل، ”مونر اوس بيت المقدس ته حُو اُو ابن آدم به مشرانو كاهنانو اُو دَ شرعے عالمانو ته حواله كپے شى. هغوى به پرے دَ قتل حُكم وكړى اُو غير قومونو ته به ئے وسپارى. (٣٤) په هغه پورے به ملنډے وكپے شى اُو توكانې به پرے وتوكلے شى، په كروپو به وهلے شى اُو قتل به ئے كړى، خو درے ورخے پس به هغه بيا ژوندے پاخى.“

دَ یوحنا اَوُ یعقوب عرض

متی ۲۰ : ۲۰ - ۲۸

۳۵ دَ زبدي زامن یعقوب اَوُ یوحنا ورغلل اَوُ ورته ئے ووئیل، ”اُستازده! ته زُمونږ سره یوه مهربانی وکړه.“

۳۶ هغه ورته ووئیل چه ”تاسو زما نه خه غواړئ؟“

۳۷ هغوی جواب ورکړو، ”مُونږ ته دا اجازت راکړه چه مُونږ هم ستا په لوی کبښے تا سره، یو ستا بنی لاس ته اَوُ بل گس لاس ته یو خائے کښینو“

۳۸ عیسی هغوی ته ووئیل، ”تاسو چه خه غواړئ په هغه نه پوهیږئ. کومه د مصیبت پیالی چه زه څښم، آیا هغه تاسو څښلے شی؟ یا هغه بیتسمه آخستلے شی چه پرے زما بیتسمه کیږی؟“

۳۹ هغوی جواب ورکړو، چه ”هو، مُونږ ئے کولے شو.“

عیسی ورته ووئیل چه ”کومه پیاله چه زه څښم، تاسو به ئے وڅښئ، اَوُ په کومه بیتسمه چه به زما بیتسمه کیږی، په هغه به ستاسو بیتسمه هم کیږی. ۴۰ خو دا اختیار زما نه دے چه څوک د زما بنی یا گس لاس ته کښینی، دا د هغه چا د پاره دے څوک چه د مخکښے نه په دے مقرر شوی دی.“

۴۱ هر کله چه نورو لسو دا واوړیدل نو هغوی د یعقوب اَوُ یوحنا نه خفه شول. ۴۲ عیسی هغوی ځان ته راوبلل اَوُ ورته ئے ووئیل، ”تاسو خبر یئ چه منلی شوی بادشاهان په خپل رعیت حکومت کوی اَوُ امیران ئے پرے خپل اختیار بشئ. ۴۳ خو ستاسو د پاره داسے نه دی. په تاسو کښے چه څوک مشری غواړی هغه د ستاسو خدمتگار شی.

﴿٤٤﴾ اُو څوک چه په تاسو کښې اول کيدل غواړي هغه د د ټولو غلام شي. ﴿٤٥﴾ ځکه چه اين آدم هم د دې د پاره نه دې راغلي چه خدمت واخلې بلکه د دې د پاره راغلي دې چه دئې د نورو خدمت وکړي او چه خپل ژوندون د پيرو په بدل کښې په فديه ورکړي.“

د رُوند برتيمائ بينا کول

متی : ٢٠ - ٢٩ - ٣٤، لوقا : ١٨ - ٣٥ - ٤٣

﴿٤٦﴾ هغوي يريحو ته راغلل او عيسي د بناريئې نه وتو او گڼ خلق او مريدان ورسره وو، نو د تمياي زوئې برتيمائ څوک چه يو رُوند فقير وو د لارې په غاړه ناست وو. ﴿٤٧﴾ چه په دې خبر شو چه دا عيسي ناصري دې نو هغه چغې کړې، ”ائې عيسي د داؤد زويه! په ما رحم وکړه!“

﴿٤٨﴾ پيرو خلقو ورته ووييل چه ”چپ شه،“ خو هغه چغې نورې هم زياتې کړې، ”ائې د داؤد زويه! په ما رحم وکړه!“

﴿٤٩﴾ عيسي ودريدلو او وې وييل، ”دئې راويلې.“

نو هغوي هغه رُوند سرې راوبللو او ورته ئې ووييل، ”پاخه! زړه ور شه، هغه د غواړي.“

﴿٥٠﴾ په دې هغه خپله چوغه وغورزوله، سمدستي پورته شو او عيسي ته راغې. ﴿٥١﴾ عيسي هغه ته ووييل، ”زه ستا څه خدمت وکړم؟“

هغه سرې جواب ورکړو، ”استازه! زه بينا کيدل غواړم.“

﴿٥٢﴾ عيسي هغه ته ووييل، ”هه! خپل ايمان ته جوړ کړلې،“

نو سمدستی هغه بينا شو او په هغه پسے روان شو.

د فتحمندي په طور په بيت المقدس كې داخيلدل

متی ۲۱ : ۱ - ۱۱، لوقا ۱۹ : ۲۸ - ۴۰، یوحنا ۱۲ : ۱۲ - ۱۹

۱۱ هغوی چه بیت المقدس ته رانزدے شول او چه بیت فگے او بیت عنیاه ته د بنونانو غره ته ورسیدل نو عیسی خپل دوه مريدان د دے هداياتو سره وليدل، (۲) دے مخامخ کلی ته ورشے. سمدستی چه ورننوزی نو تاسو به يو کوچے تړلے ومومی چه تر اوسه پرے څوک سواره شوی نه دی. هغه پرانزی او دلته ئے راولی. (۳) که څوک درنه تپوس وکړی چه دا څه کوی؟ نو ورته وویئ چه زمونږ د مالک په کار دے او هغه به ئے سمدستی دلته بیرته راواستوی.

(۴) هغوی لاپل او د دروازے نه بهر ئے په کوڅه کېسے هغه کوچے تړلے وموندلو. هغوی هغه پراستو، (۵) او په ولاړو خلقو کېسے ځنو ورته وویل چه ”دا څه کوی چه دا کوچے پرازی؟“

(۶) نو دوی هغه جواب ورکړو چه عیسی ورته ویلی ؤو، نو بیا ئے پریښودل چه بوئے ځی. (۷) نو هغوی عیسی له کوچے راوستو او خپلے جامے ئے پرے واچولے او هغه پرے سور شو. (۸) او خلقو ورته په لارو کېسے خپلے جامے وغورولے او نورو د پتو نه څانگے پریکړلے او ورته ئے خورے کړلے. (۹) او څومره خلق چه مخکېسے تلل او هغه چه وروستو راتلل، هغوی چغے ایستے، ”ثنا په هغه چا چه د رب په نوم راځی! (۱۰) زمونږ د پلار داؤد راتلونکے بادشاهی د مبارک شی! په آسمان کېسے هم ثنا!“

(۱۱) هغه بیت المقدس ته راغے او د خدائے کور ته ننوتو او گیر چا پیر ئے وکتل، خو هر کله چه ماښام شو نو هغه د دولسو مريدانو سره بیت عنیاه ته لاړو.

دَ اِينْخَرِ پِه وِنِے لَعْنَتِ كَوَل

متی ۲۱ : ۱۸ - ۱۹

﴿۱۲﴾ پِه بله ورخ چه هغوی دَ بیتِ عنیاه نه ووتل نو هغه ورپے شو. ﴿۱۳﴾ اَو دَ لرے نه ئے چه دَ اِينْخَرِ یوه شنه ونه ولیده نو هغه ورغے چه وگوری که هغه پِه کبَسے خُءُ وُمومی. خو هر کله چه هغه هلته ورغے نو بے له پانوَ ئے پِه کبَسے هیخ ونه موندل خُکه چه دا دَ اِينْخَرِ موسم نه وو. ﴿۱۴﴾ هغه وِنِے ته ووئیل چه ”بیا به هیخوک هم هیخ کله ستا نه میوه ونه خوری.“ اَو دَ هغه مُریدانو دا آوَریدل.

دَ خُدائے دَ کورِ پاکول

متی ۲۱ : ۱۲ - ۱۷، لوقا ۱۹ : ۴۵ - ۴۸، یوحنا ۲ : ۱۳ - ۲۲

﴿۱۵﴾ بیا هغوی بیتُ المُقدس ته راغلل. عیسی دَ خُدائے کور ته لاروَ اَو چا چه دَ خُدائے پِه کور کبَسے سوداگری کوله دَ هغوی پِه ویستو ئے گوتے پورے کرے، هغه دَ صرافانو تختے نسکورے کرے اَو دَ کونتروَ خرخُونکو دُونکاچے ئے هم وارپولے. ﴿۱۶﴾ اَو دَ خُدائے دَ کور پِه غولی کبَسے ئے دَ خیزونو وړل راوړل نه پریښودل. ﴿۱۷﴾ نو بیا ئے هغوی ته تعلیم ورکول شروع کرو اَو وئے وئیل، ”آیا صحیفے دا نه وائی چه، ”زما کور به دَ ټولو قومونو دَ پاره دَ دُعا کور بللے شی؟“ خو تاسو ترے دَ پاکوانو غار جوړ کرے دے.“

﴿۱۸﴾ مشرانو کاهنانو اَو دَ شرعے عالمانو چه دا واوَریدل نو کوشش ئے کاوو چه هغه پِه خُءُ چل هلاک کری خو هغوی ویریدل خُکه چه ټول خلق دَ هغه تعلیم پِه تعجب آخستی وُو.

دَ اِينْخَر دَ وِچے شوے ونے سبق

متی ۲۱ : ۲۰ - ۲۲

﴿۱۹﴾ اُو چہ ماہنام شو نو عیسیٰ دَ بنار نہ بھر ووتو. ﴿۲۰﴾ بلہ ورخ سحر وختی چہ هغویٰ پہ لارہ تیریدل نو هغویٰ ولیدل چہ هغه دَ اِينْخَر ونہ له بیخ نہ وچہ شوے ده. ﴿۲۱﴾ اُو پطروس هغه خبرہ رایادہ کرہ خُہ چہ تیرہ شوے وه اُو هغه تہ ئے ووئیل، ”اُستازہ! گورہ دَ اِينْخَر کُومے ونے تہ چہ تا لعنت کرے وو هغه وچہ شوے ده.“

﴿۲۲﴾ عیسیٰ ورته جواب ورکرو چہ ”پہ خُدائے ایمان لری. ﴿۲۳﴾ زَہ تاسو تہ دا وایم چہ کہ خوک دے غر تہ ووائی چہ دَ خپله خایہ پورته شه اُو پہ دریاب کبے وغورزیرہ، اُو پہ زپہ کبے ئے شک نہ وی اُو ایمان لری، نو هر خُہ چہ وائی هغه به دَ هغه دَ پارہ وشي. ﴿۲۴﴾ خُکہ زَہ تاسو تہ وایم چہ دَ هر خُہ دَ پارہ چہ تاسو دُعا یا سوال کوئی نو پہ دے یقین ولری چہ دا تاسو حاصل کرو، نو ستاسو به شي. ﴿۲۵﴾ اُو هر کله چہ تاسو دُعا تہ ودرپریئ نو کہ ستاسو پہ زپہ کبے دَ چا خلاف خبرے وی، نو هغه معاف کریئ، دَ دے دَ پارہ چہ ستاسو آسمانی پلار ستاسو قصورونہ ہم معاف کری. ﴿۲۶﴾ خو کہ چرے تاسو نور خلق نہ معاف کوئی نو ستاسو آسمانی پلار به ہم ستاسو کری گُناھونہ معاف نہ کری.“

دَ عیسیٰ دَ اِختیار پہ حقلہ سوال

متی ۲۱ : ۲۳ - ۲۷، لوقا ۲۰ : ۱ - ۸

﴿۲۷﴾ هغویٰ یو خُل بیا بیتُ المُقدس تہ راغلل اُو کله چہ دَ خُدائے پہ کور کبے گرزیدو نو مشران کاهنان، دَ شرعے عالمان اُو اولسی مشران ورته راغلل، ﴿۲۸﴾ اُو وئی وئیل، ”دا چہ تہ خُہ کوے، دا پہ کُوم اِختیار کوے؟ چا تا له دا اِختیار درکرو چہ تہ داسے وکرہ؟“

٢٩ عيسیٰ هغویٰ ته ووئیل، ”زَهْ هم له ستاسو نه یو تپوس کوم اؤ که تاسو ئے ما له جواب راکړئ نو زَهْ به هم تاسو ته دا وېنایم چه په کوم اِختیار زَهْ دا کارونه کوم. ٣٠ د یحییٰ د بېتسمه ورکولو اِختیار د خدائے د طرفه وو که د بنی آدمو نه؟ جواب راکړئ!“

٣١ په دے سوال هغویٰ په خپلو کښے په بحث شول چه ”مُونر خَهْ ووايو؟ که مُونر دا وایو چه له خدایه، نو هغه به ووايي، نو تاسو بیا ولے په هغه یقین ونه کړو؟ ٣٢ اؤ که دا وایو چه له انسان نه،“ نو بیا دوی د خلقو نه ویریدل خکه چه د ټولو خلقو دا یقین وو چه یحییٰ نبی وو. ٣٣ نو دوی جواب ورکړلو چه ”مُونر هیخ خبر نه یو.“

اؤ عيسیٰ هغویٰ ته ووئیل چه ”بیا به زَهْ هم تاسو ته دا ونه وایم چه په کوم اِختیار زَهْ دا کارونه کوم.“

د انګورو باغ اؤ د باغوانانو مثال

متی ٢١ : ٣٣ - ٤٦، لوقا ٢٠ : ٩ - ١٩

١٢ عيسیٰ هغویٰ ته بیا په مثالونو کښے خبرے شروع کړے. ”یو سپری د انګورو باغ ولګوو اؤ شپول ئے ترے تاؤ کړو اؤ د مئے حوض ئے په کښے ولګولو اؤ د خوکئ یو برج ئے هم په کښے جوړ کړو. بیا ئے د انګورو باغوانانو ته په اِجاره وکړلو اؤ بل ملک ته لاړو. ١ کله چه موسم د بره شو نو هغه اِجاره دارو ته یو خدمتګار ورواستولو چه د هغویٰ نه خپله برخه آمدن وصول کړی. ٢ خو هغویٰ هغه ونيولو، وئے وهلو اؤ تش لاس ئے واپس ولیږلو. ٣ بیا هغه یو بل خدمتګار ورواستولو اؤ دئے هم هغویٰ په سر سر وټکولو اؤ ډیر ئے بے عزته کړو. ٤ بیا هغه یو بل ورولیږلو اؤ هغه دوی مړ کړو. اؤ د دَهْ نه علاوه دغسے نور هم وُو، خوک ئے ووهل اؤ خُنے ئے مړه کړل. ٥ اؤ اوس د دَهْ سره یو کس پاتے وو، د هغه خپل نازولے زوئے. په آخر کښے ئے هغه ورواستولو. هغه ووئیل چه زما د زوی لحاظ خو به وکړی. ٦ خو

اِجاره دارو يو بل ته ووئيل چه هم دغه خو وارث دے، راځئ چه مړئے كړو او جائيداد به ئے زمونږ شى. (۸) نو هغوى هغه ونيولو او مړئے كړو او د هغه لاش ئے د باغ نه بهر وغورزولو.

(۹) د باغ مالک به اوس خه كوى؟ هغه به راشى او اِجاره دار به مړه كړى او د انگورو باغ به بل چا ته حواله كړى. (۱۰) آيا تاسو په مقدس كتاب كې ئے دا چرے نه دى لوستى؟

”كوم كانيه چه گلكارانو رد كړے وو

هم هغه د گوت سر كانيه شو.

(۱۱) دا د رب كارونه دى

او زمونږ په نظر كې ئے عجيبه ښكارى.“

(۱۲) بيا هغوى داسه خه بهانه لټوله چه هغه گرفتار كړى خكه چه هغوى پوهيدل چه دا مثال د هغوى په حق كې ئے وو، خو هغوى د خلقو نه ويري دل نو هغوى هغه يواځے پريښودو او ترے نه لارل.

د روم قيصر له خراج وركول

متى ۲۲ : ۱۵ - ۲۲، لوقا ۲۰ : ۲۰ - ۲۶

(۱۳) بيا هغوى خو فريسيان او هيروديان ورواستول چه عيسى په خبرو كې ئے راگير كړى. (۱۴) هغوى راغلل او وئے وئيل، ”استاذه! مونږ خبر يو چه ته يو رښتيني سرے ئے او د هيچا پروادار نه يئے، خواه كه هغه خوك هم وى، خو ته د خدائے د لارے تعليم په رښتيا سره وركوے. آيا مونږ ته دا روا دى كه نه، چه د روم قيصر له خراج

ورکړو؟ مُونږ ئے ورکړو او که نه؟“ (۱۵) هغه پوهه شو چه د دوی دا سوال څومره د چل نه پک دے او وئے وئیل، ”تاسو زما د راگیرولو کوشش ولے کوئ؟ ما ته د سپینو زرو یوه سکه راوړئ چه زه ورته وگورم.“

(۱۶) هغوی یوه سکه راوړه او هغه هغوی ته ووئیل چه ”دا د چا تصویر او د چا نوم دے؟“

هغوی جواب ورکړو، ”دا د قیصر دی.“

(۱۷) بیا عیسی ورته ووئیل، ”څه چه د قیصر وی هغه قیصر له ورکړئ او څه چه د خدائے وی هغه خدائے له ورکړئ.“ هغوی د ده په خبرو پیر حیران شول.

د قیامت په باب کښے سوال

متی ۲۲ : ۲۳ - ۲۳، لوقا ۲۰ : ۲۷ - ۴۰

(۱۸) بیا ورته صدوقیان راغلل، دا هغه خلق دی چه د قیامت نه مُنکر دی. هغوی دا سوال وکړو، (۱۹) ”استاذه! موسی زمونږ د پاره دا فرمان کړے دے چه که چرے د یو سپری ورور مړی شی او بے اولاده ښځه ترے پاتے شی نو هغه بل د ورور ښځه واخلی او د هغه نسل د جاری وساتی. (۲۰) اوس اووه وروڼه وو، وپومی واده وکړو او بے اولاده مړ شو. (۲۱) بیا هغه ښځه دویم واخسته او هغه هم بے اولاده مړ شو او دغه شان دریم وکړل. (۲۲) آخر اووه واره مړه شول او د ټولو اولاد ونه شو. آخر هغه ښځه هم مړه شوه. (۲۳) چه قیامت راشی او دوی ټول ژوندی شی نو ښځه به د چا وی؟ ولے چه اووه وارو ورسره واده کړے وو“

(۲۴) عیسی هغوی ته ووئیل، ”تاسو په غلطه یئ او هم دغه وجه ده چه نه خو تاسو په کتاب مُقدس پوهیږئ او نه د خدائے په قدرت. (۲۵) کله چه هغوی بیا راژوندی کړے

شى نو سړى اؤ بنځے به يو بل سره واده نۀ كوى. هغوى به د آسمان د فرېستو په شان وى. ﴿٢٦﴾ خو د قيامت په ورځے د مرو د بيا راژوندى كيدو په بابت، آيا تاسو د موسى په كتاب كېنۀ هيڅ نۀ دى لوستى، د سوزيدونكى بوټى په قصه كېنۀ، چه خدائے ورته څنگه مخاطب شو اؤ ورته ئے ووئيل، ”زۀ د ابراهيم خدائے، د اسحاق خدائے اؤ د يعقوب خدائے يم؟“ ﴿٢٧﴾ خدائے د مرو خدائے نۀ دے بلکه د ژوندو خدائے دے! تاسو پير گمراه شوى يئ.

لوائے حكم

متى ٢٢ : ٢٤ - ٤٠، لوقا ١٠ : ٢٥ - ٢٨

﴿٢٨﴾ بيا د شرعے په عالمانو كېنۀ يو كس چه د دوى دا بحث ئے اوريدو اؤ پوهه شو چه هغه دوى ته څنگه بنۀ جواب وركړو، راوړاندے شو. تپوس ئے ترے وركړو، ”كوم يو حكم د ټولو نه لوائے دے؟“

﴿٢٩﴾ عيسى جواب وركړو، ”اول دا دے چه، ”ائے اسرائيله واؤره! مالك زمونږ خدائے يو مالك دے. ﴿٣٠﴾ تۀ د مالك د خپل خدائے سره د ټول زړۀ سره، د خپل ټول روح، د خپل ټول عقل اؤ د خپل ټول طاقت سره مينه كوه.“ ﴿٣١﴾ دويم دا دے چه، ”د خپل گاونډى سره لكه د ځان مينه كوه.“ د دے حكمونو نه بل لوائے حكم نشته.“

﴿٣٢﴾ نو شرعے عالم هغه ته ووئيل، ”آفرين اؤ ستانه! پير د بنۀ ووئيل، تۀ ربستيا وائے چه خدائے يو دے اؤ بے له هغه نه بل نشته. ﴿٣٣﴾ اؤ د هغه سره د ټول زړۀ د اخلاصه په پوهه سره اؤ په ټول طاقت سره مينه ولرئ اؤ د خپل ځان په شان د خپل گاونډى سره مينه كوى، نو دا د بلے هرے يوے سوزيدونكى قربانئ يا نذرانے نه پير غوره كار دے.“

﴿٣٤﴾ هر كله چه عيسى وليدل چه هغه څومره په پوهه سره جواب وركړو نو هغه ورته ووئيل چه ”تۀ د خدائے د بادشاهئ نه لرے نۀ يئے.“ د دے نه پس بيا چا همت ونۀ كړو

چه عیسیٰ نہ نور تپوسونہ وکری.

دَ داؤد دَ زوی پہ حقلہ سوال

متی ۲۲ : ۴۱ - ۴۶، لوقا ۲۰ : ۴۱ - ۴۴

Ⓝ ۳۵ اؤ بیا عیسیٰ دَ خُدائے پہ کور کبیسے تعلیم ورکرو. داسے ئے ووئیل، ”نو دَ شرعے عالمان دا خنگہ وائی چه مسیح دَ داؤد زوئے دے؟ Ⓝ ۳۶ داؤد پہ خپله دَ رُوحُ الْقُدُس دَ اثر لاندے دا وئیلی دی چه :
”مالک زما مالک ته ووئیل،

زما بنی لاس ته کبیسینه

تر هغه چه زه ستا دُشمنان ستا دَ پینو لاندے نه کرم.“

Ⓝ ۳۷ داؤد پہ خپله هغه ته مالک وائی، نو بیا هغه دَ داؤد زوئے خرنگه کیدے شی؟“

دَ شرعے عالمان ملامت کول

متی ۲۳ : ۱ - ۳۶، لوقا ۲۰ : ۴۵ - ۴۷

هلته پیره گنه وه اؤ پیر په مینه ئے دَ ده خبرے اؤریدے. Ⓝ ۳۸ عیسیٰ په خپل تعلیم کبیسے دوئے ته ووئیل چه ”دَ شرعے دَ عالمانو نه خبردار اوسئ، هغوی دا خوبسوی چه دوئے چوغے آغوستے وی اؤ دیکخوا اخوا حی راخی اؤ په گوڅو کبیسے دَ خلقو نه دَ عزت سلامونه آخلی، Ⓝ ۳۹ اؤ په عبادت خانو کبیسے دَ مشرئ حائے غواری اؤ په میلستیا کبیسے دَ عزت په حائے کبیسینی Ⓝ ۴۰ دا هغه خلق دی چه دَ کونډو مالونه خوری اؤ دَ ریا اؤریدے اؤریدے دُعاگانے کوی، دوئے به دَ ټولو نه سخته سزا مومی.“

دَ یوے کُنډے بښے شکرانه

لُوقا ۲۱ : ۱ - ۴

۴۱) یو ځلے عیسیٰ دَ خُدائے دَ کور خزانے ته مخامخ ناست وو او دا ننداره ئے کوله چه خلق په خزانه کبښے پیسے څنگه اچوی. پیرو مالدارو خلقو پیرے زیاتے پیسے واچولے. ۴۲) په دے کبښے یوه خواره کُنډه راغله او دوه دَمَری ئے په کبښے ورواچول چه دواړه دَ نیمے پیسے برابر وو. ۴۳) هغه خپل مُریدان ځان ته راویل او ورته ئے ووئیل، ”زَه تاسو ته دا وایم چه دے خوارے کُنډے دَ هر چا نه زیات ورکړل. ۴۴) ځکه چه هغه نورو چه څه ورکړل دَ هغو سره دَ ضرورت نه زیات وو، خو هغه چه څه ورسره نه وو خپل دَ گذارے هر څه ئے ورکړل.“

دَ خُدائے دَ کور دَ بربادئ په باب کبښے پيشن گوئی

متی ۲۴ : ۱ - ۲، لُوقا ۲۱ : ۵ - ۶

۱۳) څه وخت چه عیسیٰ دَ خُدائے دَ کور نه راوتو نو دَ هغه یو مُرید ورته ووئیل، ”گوره اُستازه! څومره لوتے گانی دی! او څه بڼکلی مکانونه دی!“

۲) عیسیٰ هغه ته ووئیل، ”ته دا لوتے لوتے مکانونه وینے؟ په دے کبښے به یوه گټه هم دَ بلے دَ پاسه پاتے نه شی او ټولے به راونړولے شی.“

دَ تکلیفونو شروع

متی ۲۴ : ۳ - ۱۴، لُوقا ۲۱ : ۷ - ۱۹

۳) او هر کله چه عیسیٰ دَ بنونانو په غره دَ خُدائے کور ته مخامخ ناست وو نو پطروس، یعقوب، یوحنا او اندریاس ترے نه جُدا تپوس وکړو، ۴) ”مُونږ ته ووايه چه

دا کار به کله کیری اؤ د دے ټولو د پوره کیدو نخبے نسانے به خه وی؟“ (٥) عیسی وویل چه ”پام کوئ چه خوک مو بے لارے نه کری. (٦) داسے به پیر راشی چه زما د نوم دعوی به کوی اؤ وائی به چه زه هغه یم، اؤ پیر خلق به بے لارے کری. (٧) هر کله چه تاسو د لرے اؤ نزدو جنگونو خبر واوری نو وار خطا کیری مه خکه چه دا خبرے به ضرور پینیری خو آخر وخت به لانه وی راغلی. (٨) قومونه به د قومونو سره په جنگ وی، بادشاهی به د بادشاهو سره، په پیرو خایونو کبے به زلزلی اؤ قحطونه راخی ولے دا به د تکلیفونو شروع وی.

(٩) خو تاسو ترے خان بیدار ساتی. تاسو به عدالتونو ته حواله کیری، تاسو به په عبادت خانو کبے په کروړو وهلے شی اؤ تاسو به د حاکمانو اؤ بادشاهانو د وړاندے پیش کولے کیری چه زما په باب د هغوی په وړاندے اقرار وکړی. (١٠) خو د خاتمے نه وړاندے به زما د زیری وعظ ټولو قومونو ته وکړے شی. (١١) نو هر کله چه تاسو گرفتار شی اؤ عدالت ته بوتلے شی نو د اول نه دا سوچ مه کوئ چه تاسو به خه وایی. خو هر کله چه وخت راشی نو هغه وخت چه خه د وینا د پاره درکړے شی هغه وایی، خکه چه دا به ستاسو خبرے نه وی بلکه ستاسو په ژبه رُوح القدس گویا وی. (١٢) ورور به د ورور د مرگ مخر شی اؤ پلار د زوئے، بچی به د خپل مور پلار خلاف شی اؤ هغوی به وژنی. (١٣) ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه لری، خو کوم سرے چه تر آخره صبر وکړی هغه به بچ شی.

لوئے مصیبت

متی ٢٤ : ١٥ - ٢٨، لوقا ٢١ : ٢٠ - ٢٤

(١٤) هر کله چه تاسو وینئ چه هغه ”برباد کوونکی پلټ شئ“ په هغه خائے کبے ولاړ دے چرته چه نه دے پکار، نو لوستونکی د پوهه شی. نو هغه خوک چه په یهودیه کبے وی هغوی د غرونو ته وتبنتی. (١٥) که خوک سرے د چت د پاسه وی هغه د کله

هم کور ته لاندے راگوز نة شی چه خة ترے وباسی. (۱۶) اؤ که خوک په پتی کبسه وی نو هغه د په خپله چوغه پسے راونه گززی. (۱۷) افسوس دے په هغه بنخو چه په هغو ورخو کبسه امیدوارے وی اؤ په هغو چه بچو ته تی ورکوی. (۱۸) دُعا کوئ چه دا په ژمی کبسه پیس نة شی. (۱۹) حکه چه د کله نه خدائے پاک دا دُنیا پیدا کرے ده، داسے تنگسیا اؤ بده ورغ لا تر اوسه نة خوراغله ده اؤ نة به چرے بیا راشی. (۲۰) که چرے مالک دغه د تکلیف ورخے کمے کرے نة وئے نو هیخ یو بشر به هم ژوندے نة وه پاتے، خو د خپلو غوره کرو د خاطر هغه دا ورخے کمے کرے.

(۲۱) بیا که چرے خوک تاسو ته دا ووائی چه گورئ! مسیح دلته دے یا هلته دے، نو یقین پرے مه کوئ. (۲۲) ولے چه داسے خلق به راخی چه خان ته به مسیح اؤ نبیان وائی خو وی به نه، اؤ عجیبه کارونه به بنکاره کوی، اؤ که ممکن وی نو غوره کری خلق به وغلوی. (۲۳) خو تاسو خبردار اوسے، ما تاسو د اول نه په دے خبر کرئ.

د ابن آدم راتل

متی ۲۴ : ۲۹ - ۳۱، لوقا ۲۱ : ۲۵ - ۲۸

(۲۴) خو په هغه ورخو کبسه د دے تنگسیا نه پس به نمر تور شی اؤ سپورمئ به رپا نة کوی. (۲۵) ستوری به د آسمان نه راغورزیږی، د آسمان طاقتونه به ولړزولے شی. (۲۶) بیا به هغوی وینی چه ابن آدم هغوی په ورخو کبسه په لوتے قدرت اؤ پیر شان اؤ شوکت سره راخی. (۲۷) اؤ هغه به فرېستے واستوی اؤ د آسمان د خلورو غارو نه اؤ د دُنیا د آخری حدونو نه به خپل غوره کری خلق راغونډ کری.

د اینخر د ونے سبق

متی ۲۴ : ۳۲ - ۳۵، لوقا ۲۱ : ۲۹ - ۳۳

٢٨) دَ اِينْخَر دَ وِنِے نہ سبق واخْلِئ. کلہ چہ دَ هغے نرمے خانگے غوتیئ وِنِسی، پانے وکری نو تاسو پوهہ شیئ چہ اوږے پہ راتلو دے. (٢٩) ہم دغه شان چہ تاسو دا ٲولے علامے وونئی نو تاسو پوهہ شیئ چہ هغه نزدے دے اُو پہ دروازه کبے ولاږ دے. (٣٠) زه تاسو ته دا وایم چہ دا موجوده ٲیرئ به تیره نه شی تر خو چہ دا ٲولے خبرے ونه شی. (٣١) مزکه اُو آسمانونه به فنا شی خو زما کلام به هیچرے فنا نه شی.

نامعلومه ورخ اُو ساعت

متی ٢٤ : ٢٦ - ٤٤

٣٢) خو دَ هغے ورخے اُو هغه ساعت ٲته هیچا ته نشته، نه دَ آسمان فرستو ته اُو نه زوئے ته، خو یواخے یو ٲلار ٲرے خبر دے. (٣٣) خبردار شیئ، وینس اوسئ تاسو دَ دے نه خبر نه یئ چہ هغه وخت به کلہ راخی. (٣٤) دَ دے مثال دَ هغه سږی دے چہ دَ کوره لرے وی اُو خه وخت چہ خیل کور نه تلو نو خیلو غلامانو ته ئے اختیار ورکږو چہ هر یو دَ خیل کار کوی اُو خوکیدار ته ئے حکم ورکږو چہ بیدار اوسه. (٣٥) نو بیا تاسو بیدار اوسئ حکه چہ تاسو په دے نه یئ خبر چہ دَ کور مالک کلہ راخی، ماښام که په نیمه شپه، په چرگ بانگ که سحر په خره. (٣٦) که چرے هغه ناخاٲه راشی نو چہ هغه مو اوده لاندے نه کری. (٣٧) اُو زه چہ خه تاسو ته وایم نو ٲولو ته ئے وایم چہ بیدار اوسئ.

دَ عیسی دَ قتل کولو سازش

متی ٢٦ : ١ - ٥، لوقا ٢٢ : ١ - ٢، یوحنا ١١ : ٤٥ - ٥٣

١٤) (١) نو دَ فسح اُو دَ ٲتیرے ٲوږئ اختر ته دوه ورخے ٲاتے وے اُو مشرانو کاهنانو اُو دَ شرعے عالمانو خه داسے دَ ٲگئ الزام لٲوو چہ عیسی ٲرے وِنِسی اُو وئے وژنی. (٢) هغوی وویل چہ ”دا دَ اختر په ورخو کبے نه وی، هسے نه چہ په خلقو

کبڻے فساد جوڙ شی۔“

په بیتِ عنیاه کبڻے دَ عیسیٰ په سرِ عطر اچول

متی ۲۶ : ۶-۱۳، یوحنا ۱۲ : ۱-۸

③ عیسیٰ دَ شمعُون جُدامی په کور کبڻے په بیتِ عنیاه کبڻے وو. کله چه هغه پوږی ته کبڻیناستو، یوه بښه راغله او پیر قیمتی خالصِ عطر ئے په عطر دان کبڻے راوړل. هغه عطر دان خلاص کړو او دَ هغه په سر ئے عطر واچول. ④ په حاضر مجلس کبڻے ځنې کسانو په غصه کبڻے ووئیل چه ”دا څه فضول خرچی ده؟“ ⑤ ځکه چه دا عطر خو به په دریو سوو روپو خرڅ شوی وئے او پیسے به ئے خوارانو ته ورکړے شوے وئے. “نو هغوی هغه ته غصه وکړه.

⑥ خو عیسیٰ ووئیل، ”دا پریږدئ، تاسو دا ولے تنگوئ؟ هغه زما سره پیر بښه کړی دی. ⑦ ځکه چه خواران خو به تل تاسو سره وی او هر کله چه تاسو غواړئ دَ هغوی مدد کولے شی خو زه به تل تاسو سره نه یم. ⑧ هغه نه چه څه کیدے شول، هغه ئے ما سره وکړل. هغه دَ بښخولو نه وړاندے زما په بدن عطر واچول. ⑨ زه تاسو ته دا وایم چه دَ دنیا په مخ چه چرته هم زما دَ زیری وعظ کیري نو څه چه دے کړی وی دا به دَ دے دَ یادگار په طور یادولے شی.“

دَ یهوداه اسکرپوتی په عیسیٰ مُخبری کولو ته راضی کیدل

متی ۲۶ : ۱۴-۱۶، لوقا ۲۲ : ۳-۶

⑩ نو بیا یهوداه اسکرپوتی چه په هغه دولسو مُریدانو کبڻے یو وو، مشرانو کاهنانو ته لاړو او په عیسیٰ ئے مُخبری وکړه. ⑪ چه هغوی دَ هغه دَ راتلو دَ غرض نه خبر شول نو هغوی پیر خوشحاله شول او دَ هغه سره ئے دَ پیسو لوظ وکړو، او هغه دَ داسے

بنے موقعے پہ تلاش کنبے شو چه په هغه مُخبری وکړی.

د مُریدانو سره فسح خوړل

متی ۲۶ : ۱۷ - ۲۵، لوقا ۲۲ : ۷ - ۱۴، ۲۱ - ۲۳، یوحنا ۱۳ : ۲۱ - ۳۰

۱۲) د پتیرے پوپئ د اختر په وړومبئ ورځ چه هغوی د فسح گپورے قُربانولو، د عیسی مُریدانو هغه ته ووئیل چه ”ستا څه مرضی ده چه مونږ چرته لار شو چه ستا د پاره د فسح د گپوری خوړلو تیاری وکړو؟“

۱۳) نو هغه خپل دوه مُریدان د دے هدایاتو سره ولېږل، ”بشار ته لار شی، یو سرے به ووبنی چه د اوبو منگے به وړی، په هغه پسے لار شی. ۱۴) او هغه چه کوم کور ته ننوزی نو د هغه کور مالک ته دا پیغام ورکړئ، چه اُستاز وائی چه زما او زما د مُریدانو د پاره د فسح د گپوری خوړلو د پاره کومه کوټه مقرر شوے ده؟ ۱۵) هغه به تاسو ته یوه لویه تیاره بالاخانه وبنائی، زمونږ د پاره هلته د فسح تیاری وکړئ.“

۱۶) بیا مُریدان روان شول او هر کله چه بشار ته د ننه شول نو هغوی هر څه هغه شان وموندل لکه چه هغه ورته وئیلی وُو، نو هغوی د فسح تیاری وکړله.

۱۷) ما بنام د دولسو مُریدانو سره عیسی راغے. ۱۸) څه وخت چه هغوی پوپئ ته کبیناستل نو عیسی ووئیل، ”زه تاسو ته دا وایم چه په تاسو کنبے به یو په ما مُخبری کوی، هغه یو چه ما سره پوپئ خوری.“

۱۹) په دے هغوی غمژن شول او یو یو هغه ته ووئیل، ”یقیناً چه زه به نه یم؟“ ۲۰) هغه ورته ووئیل چه، ”دا په دولسو کنبے یو دے څوک چه ما سره په یوه تالی کنبے لاس بشکته کوی. ۲۱) ابن آدم به هم داسے مړ شی لکه چه د هغه په حقله په صحیفو کنبے لیکلی شوی دی خو افسوس په هغه سرې دے څوک چه به په ابن آدم مُخبری کوی! د

هغه سپرى د پاره به دا پيره غوره وه چه هغه هيو پيدا شوې نه وې.

د عشا ربانى مقررول

متى ۲۶ : ۲۶ - ۳۰، لوقا ۲۲ : ۱۴ - ۲۰، اول كورنثيان ۱۱ : ۲۳ - ۲۵

۲۲) د خوراك په وخت عيسى يوه پويى راواخسته، شكر ئې پرې وكړو او ما ته ئې كړه. په هغوى ئې وويشله او وئې وئيل، ”دا واخلي، دا زما بدن دې.“

۲۳) بيا هغه يو كنپول راپورته كړو او د خدائې شكر ئې وويستو او هغوى له ئې

وركړو او هغوى ټولو ترې وخبښل. ۲۴) او بيا هغه وئيل چه ”دا زما د وعدې وينه ده

چه د پيرو خلقو د پاره توئيرى. ۲۵) يقيناً زه تاسو ته دا وايم چه د انگورو اوبه به زه بيا

تر هغې ورځې پورې هيڅ كله ونه څښم تر څو چه زه د خدائې په بادشاهي كښې تازه ونه څښم.“

۲۶) د ثنا وئيلو نه پس هغوى بهر ووتل او د ښونانو غره ته لاړل.

د پطروس د انكار پيشن گوئى

متى ۲۶ : ۳۱ - ۳۵، لوقا ۲۲ : ۳۱ - ۳۴، يوحنا ۱۳ : ۳۶ - ۳۸

۲۷) او عيسى هغوى ته وئيل، ”تاسو ټول به تيندك وخورئ ځكه چه دا ليكلي شوى دى

چه، ”زه به شپون ووهم او گڼې به خورې ورې شى.“ ۲۸) خو بيا هم چه زه دوباره

پاخولې شم نو زه به له تاسو نه وړاندې گليل ته لاړ شم.“

۲۹) پطروس جواب وركړو، ”بل هر يو به تيندك وخورى خو زه به ئې ونه خورم.“

۳۰) عيسى ورته وئيل، ”زه تا ته دا وايم چه نن، هم په دې شپه د چرگ د بانگ نه دوه

ځله اول به ته درې ځله زما نه انكارى شې.“

﴿۳۱﴾ خو هغه بيا بيا په دے زور ورکړو، ”که چرے زه تا سره مې هم شم خو له تا نه به چرے هم مُنکر نه شم.“

أُو هغوی تولو هم دغه شان ووئیل.

په گیتسمنے کبې دُعا کول

متی ۲۶ : ۲۶ - ۴۶، لوقا ۲۲ : ۲۹ - ۴۶

﴿۳۲﴾ کله چه هغوی گیتسمنے نومه خائے ته ورسیدل نو عیسی خپلو مُریدانو ته ووئیل، ”تر خو چه زه دُعا کوم تاسو دلته کبینئ.“ ﴿۳۳﴾ اُو بيا ئے دَ خان سره پطروس، یعقوب اُو یوحنا بوتلل، نو هیبت واخستو اُو ساه پوی پرے راغله. ﴿۳۴﴾ اُو هغه هغوی ته ووئیل، ”زما زړه دَ غمه چوی اُو مرگ ته نزدې یم. دلته ایسار شی، بیدار اوسئ.“ ﴿۳۵﴾ بيا هغه لږ وړاندې لارو اُو په مزکه پریوتو اُو دُعا ئے وغوښتله، ”که دا کیدې شی نو دا ساعت د له ما نه تیر شی.“ ﴿۳۶﴾ هغه ووئیل، ”آبا،“ یعنی پلاره! ”ستا د پاره هر څه ممکن دی. دا د مُصیبت پیاله له مانه لرې کړه، داسه نه لکه چه زه ئے غواړم، داسه لکه چه ته ئے غواړې.“ ﴿۳۷﴾ هغه بیرته راغے اُو هغوی ئے اوده وُموندل. نو هغه پطروس ته ووئیل، ”شمعونه! اوده یئے څه؟ آیا ته یوے گینتې قدر له هم وینئ نه شوے پاتے کیدې؟ ﴿۳۸﴾ ټول وینئ اوسئ اُو دُعا کوئ چه تاسو په آزمیبت کبې پرې نه وزئ. رُوح خو تیار دے خو بدن کمزور دے.“

﴿۳۹﴾ یو ځل بيا هغه لارو اُو هم هغه شان ئے دُعا وغوښته. ﴿۴۰﴾ چه بیرته راغے نو هغوی ئے بيا اوده وُموندل ځکه چه د هغوی سترگے درنې وې، اُو هغوی په دے نه پوهیدل چه څه جواب ورکړی.

﴿۴۱﴾ دریم ځل هغه راغے اُو هغوی ته ئے ووئیل چه ”هغسے لا اوده یئ اُو هغسے لا آرام کوئ؟ بس دے! وشوه، وخت راغے، ابن آدم گناه گارانو ته حواله کیری. ﴿۴۲﴾

پورته شیء، حئی چه حو! زما مُخبر نزدیے راغلیے دے۔“

په عیسیٰ مخبری او د هغه گرفتاری

متی ۲۶ : ۴۷ - ۵۶، لوقا ۲۲ : ۴۷ - ۵۳، یوحنا ۱۸ : ۳ - ۱۲

﴿۴۳﴾ سمدستی چه لا عیسیٰ خبریے کولیے یهوداه چه په دولسو مُریدانو کبئیے یو وو، هغه او پیر خلق چه تُورے او کوتکے ورسره وے راخرگند شول. هغوی مشرانو کاهنانو، د شرعے عالمانو او اولسی مشرانو رالیبرلی وُو. ﴿۴۴﴾ مُخبر د هغوی سره یو نخبسه مقررہ کرے وه، ”هغه خوک چه زه کبیل کرم هغه دے. هغه ونیسی او د خان سره ئے په حفاظت بوزی.“

﴿۴۵﴾ کله چه دئے هغه خائے ته راورسیدو نو هغه سمدستی وروپاندے شو او عیسیٰ ته ئے ووئیل، ”أستاذہ!“ او کبیل ئے کرو. ﴿۴۶﴾ بیا هغوی هغه ونیوو او قابو ئے کرو. ﴿۴۷﴾ په هغه خلقو کبئیے چه ولاړ وُو یو کس خپله تُوره راوویسته او د مشر کاهن په نوکر ئے گُذار وکړو او د هغه غور ئے پریکړو. ﴿۴۸﴾ بیا عیسیٰ ووئیل، ”آیا تاسو ما پاکو گنئی چه د تُورو او کوتکو سره زما په نیولو پسے راوتلی یی خه؟“ ﴿۴۹﴾ زه هره ورخ تاسو سره د خدائے په کور کبئیے وم او تعلیم مے درکولو خو تاسو ما ته لاس نه وو راوپرے. دا خکه وشول چه صحیفے پوره شیء.“ ﴿۵۰﴾ نو بیا دے مُریدانو یواخے پریبښودو او ټول ترے وتبستیدلو.

﴿۵۱﴾ خوک چه ورسره وُو په هغو کبئیے یو خوان وو چه د مهینے لټے د خادر لنگ ئے وهلے وو. ﴿۵۲﴾ هغوی د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هغه خپل د مهینے لټے خادر پریبښودو او لغر بریند وتبستیدلو.

دَ عیسیٰ دَ جرگے پہ مخ کبے پیشی

متی ۲۶ : ۵۷ - ۶۸، لوقا ۲۲ : ۵۴ - ۵۵، ۶۳ - ۷۱، یوحنا ۱۸ : ۱۳ - ۱۴، ۱۹ - ۲۴

۵۳) بیا هغوی عیسیٰ دَ مشر کاهن کورتہ روان کپرو چرتہ چہ مشران کاهنان، دَ شرعے عالمان اؤ اولسی مشران ٲول را جمع کیدل. ۵۴) پطروس عن دَ مشر کاهن دَ غولی پورے ورپسے روستو روستو تلو اؤ هلته هغه دَ نوکرانو سرہ کبیناستو اؤ اور تہ ئے خان تودوو. ۵۵) مشرانو کاهنانو اؤ ٲولے جرگے دا کوشش وکپرو چہ دَ عیسیٰ پہ خلاف داسے خہ گواہی پیدا کپی چہ دَ مرگ حکم پرے وکپی خو داسے گواہی ئے پیدا نہ کپے شوہ. ۵۶) پیرو دَ هغه برخلاف دَ دروغو گواہی وکپہ خو دَ هغو بیان دَ یو بل سرہ نہ یو کیدلو.

۵۷) حنی پاخیدل اؤ دَ هغه برخلاف ئے داسے دَ دروغو گواہی وکپہ چہ ۵۸) ”مؤنر دَ دہ دَ خلی نہ دا اؤریدلی دی چہ زہ بہ دا دَ خدائے کور ورانوم چہ بنی آدمو ودان کپے دے اؤ پہ دريو ورخو کبے بہ بل داسے ودان کپم چہ هغه بہ پہ لاسونو نہ وی جوړ شوے.“ ۵۹) خو پہ دے خبرہ دَ هغوی پہ گواہی کبے یووالے نہ وو.

۶۰) نو بیا مشر کاهن پہ خپل خائے ودریدلو اؤ دَ عیسیٰ نہ ئے ٲتوس وکپرو، ”دا گواہان چہ ستا خلاف خہ الزامونه لگوی، دَ دے ستا سرہ خہ جواب شتہ؟“

۶۱) خو هغه چپ ٲاتے شو اؤ هیخ جواب ئے ورنہ کپرو. بیا مشر کاهن ترے ٲتوس وکپرو، ”آیا تہ دَ تبارک اللہ زوئے مسیح ئے خہ؟“

۶۲) عیسیٰ ووئیل چہ ”زہ یم اؤ تاسو بہ ابن آدم دَ خدائے بنی لاس تہ ناست اؤ دَ آسمان پہ وریخو کبے پہ راتلو ووینی.“

۶۳) نو بیا مشر کاهن خپلے جامے وشلولے اؤ وئے وئیل، ”دَ دے نہ ٲس ہم دَ نورو

گواهانو څه حاجت شته؟ (٦٤) تاسو په خپله کفر واوریدو، تاسو په کبښه څه وایئ؟“

هغوی په شریکه فتویٰ ولگوله او د قتل حکم ئې پرې وکړو.

(٦٥) چا په هغه توکل او په سوکونو ئې وهلو او چغې ئې وهلې چه ”پیشن گوئی وکړه!“ او د هغوی نوکرانو هم په هغه راباندې کړې.

د پطروس انکار

متی ٢٦ : ٦٩ - ٧٥، لوقا ٢٢ : ٥٦ - ٦٢، یوحنا ١٨ : ١٥ - ١٨، ٢٥ - ٢٧

(٦٦) په دې دوران کبښه پطروس لا هغه شان په غولی کبښه وو. د مشر کاهن یوه خدمتگاره په هغه لار تیریده. (٦٧) چه هغه ئې اور ته په تودیدو ولیدو، نو هغه هغه ته وکتل او وئې وئیل، ”ته خو هم د دې ناصری عیسی ملگرې وې.“

(٦٨) خو هغه منکر شو او وئې وئیل، ”ما ته هیڅ پته نشته، زه نه پوهیرم چه ستا مطلب څه دې.“ بیا هغه بهر ډیوډی ته لاړو.

(٦٩) او هغه خدمت گارې هغه هلته بیا ولیدو او ولاړو خلقو ته ئې ووئیل، ”دئې د هغه ملگرې دې.“ (٧٠) او هغه بیا منکر شو.

ناستو خلقو یو ځل بیا پطروس ته ووئیل، ”بې شکه ته د هغوی نه یو ئې ځکه چه ته د گلیل یئې.“ (٧١) په دې هغه په بسیرو سر شو او په قسم سره ئې ووئیل، ”تاسو چه د کوم سړی ذکر کوئ زه هغه نه پیژنم.“

(٧٢) بیا چرگ دویم ځل بانگ ووی او پطروس ته رایاد شو چه عیسی هغه ته وئیلی وؤ چه ”د چرگ د دوه ځله بانگ وئیلو نه وړاندې به ته زما نه درې ځله منکر شې،“ او د هغه اوبښکې روانې شوې او په ژړا شو.

عیسیٰ د پیلطوس په مخ کبښے

متی ۲۷ : ۱ - ۲، ۱۱ - ۱۴، لوقا ۲۳ : ۱ - ۵، یوحنا ۱۸ : ۲۸ - ۳۸

۱۵ هر کله چه سحر شو نو مشرانو کاهنانو، د شرعے عالمانو او اولسی مشرانو په صلاح دا فیصله وکړه او عیسیٰ ئے په ځولنو کبښے وتړلو، بیا ئے هغه روان کړو، پیلطوس ته ئے حواله کړو. (۲) پیلطوس د هغه نه تپوس وکړو چه ”تہ د یهودیانو بادشاه ئے څه؟“

هغه جواب ورکړو، ”تا په خپله ووی.“

(۳) او مشرانو کاهنانو په هغه ډیر الزامونه ولگول. (۴) پیلطوس د هغه نه بیا تپوس وکړو، ”آیا تہ په خپله صفایئ کبښے څه وینا نه لرے؟ تہ گورے چه دوی په تا څومره الزامونه لگوی.“

(۵) خو پیلطوس په دے خبره حیران شو چه عیسیٰ بل هیڅ جواب ورنه کړو.

په عیسیٰ باندے د مرگ فتویٰ

متی ۲۷ : ۱۵ - ۲۶، لوقا ۲۳ : ۱۳ - ۲۵، یوحنا ۱۸ : ۳۹ - ۱۹ : ۱۶

(۶) د اختر په موقع به د حاکم دا دستور وو چه د خلقو په خوښه به ئے یو قیدی آزادوو. (۷) په دغه وخت کبښے برابا نومے یو مجرم د باغیانو سره په قید کبښے وو چه د بغاوت په وخت ئے قتل کړے وو. (۸) کله چه خلق د دستور په مطابق سوال له راغلل نو پیلطوس جواب ورکړو چه (۹) ”تاسو دا غواړئ چه زه د یهودیانو بادشاه تاسو ته آزاد کړم؟“ (۱۰) ځکه چه هغه ته دا پته وه چه هغوی عیسیٰ تش په حسد هغه له راوستے دے.

۱۱) خو مشرانو کاهنانو خلق ولمسول چه هغه ته ووائی چه ”عیسیٰ نه بلکه برابا راپربرده.“ ۱۲) پیلاطوس بیا هغوی ته ووئیل چه ”کوم سړی ته چه تاسو د یهودیانو بادشاه وایئ، د هغه سره څه وکرم؟“

۱۳) هغوی چغه کړی، ”هغه په سولئ وخیژوه!“

۱۴) پیلاطوس تپوس وکړو چه ”ولئ، هغه څه بد کار کړی دئ؟“

خو هغوی نورئ هم چغه تیزئ کړی، ”هغه په سولئ وخیژوه!“

۱۵) نو پیلاطوس د خلقو د تسلی د پارہ برابا ور آزاد کړو او د عیسیٰ د پارہ ئے حکم وکړو چه په کروړو د ووهلئ شی او په سولئ د کړی شی.

د سپاهیانو په عیسیٰ پورئ توقئ کول

متی ۲۷ : ۲۷ - ۳۱، یوحنا ۱۹ : ۲ - ۳

۱۶) بیا سپاهیانو هغه غولی ته د ننه کړو، د حاکم د قلعه ټوله پلټنه ئے راجمع کړه. ۱۷) عیسیٰ ته ئے سرئ جامئ واغوستئ او د ازغو تاج ئے ور په سر کړو. ۱۸) او بیا ئے هغه ته په دئ ټکو سلامی کوله، ”ائئ د یهودیانو بادشاه! سلام.“ ۱۹) بیا هغوی هغه په بینت په سرسر وهلو او ټوکانی ئے پرئ ټو کړل او بیا هغه ته په گوږو شول او د ټوقو سجدئ ئے ورته وکړلئ. ۲۰) کله چه هغوی خپلئ توقئ بس کړلئ نو د هغه نه ئے هغه سرئ جامئ لرئ کړئ او خپلئ ئے ورته واچولئ. بیا هغوی هغه بهر ته بوتلو چه په سولئ ئے کړی.

د عیسیٰ په سولئ کول

۲۱) دَ سکندر اُو روفوس پلار شمعون خوک چه دَ کیرینی اوسیدونکے وو دَ میرے نه په هغه لاره راتیریدو اُو هغوی هغه په بیگار و نیوو چه دَ عیسی سولی یوسی. ۲۲) هغوی عیسی گولگتا نومے خائے ته راوستو چه مطلب ئے دَ کپری خائے دے. ۲۳) هغه ته ئے دَ مَر سره گپ کپی شراب ورکړل خو هغه ونه خبیل. ۲۴) بیا هغوی هغه په سولی پورے وتړلو اُو دَ هغه جامے ئے په خپلو کبسه ویشلے، هسک ئے پرے واچوو چه کوم شے دَ چا شی. ۲۵) دَ سولی وخت دَ سحر نهه بجے وو. ۲۶) اُو دَ هغه خلاف لگولے شوے الزام چه په تخته ئے لیکلے وو، داسے وو، ”دَ یهودیانو بادشاه.“ ۲۷) دوه پاکوان ئے هم دَ هغه سره په سولی کپی وُو، یو دَ هغه بنی لاس ته اُو بل دَ هغه گس لاس ته. ۲۸) دغه شان دَ صحیفو دا پیشن گوئی صحیح ثابتہ شوہ چه ”هغه دَ مجرمانو سره یو خائے شو.“

۲۹) په لاره تیریدونکو هغه ته کنخلے کولے، هغوی چغے کړے، سرُونه ئے وخوزول چه ”واہ! ته چه دَ خدائے کور نړوے اُو په دریو ورخو کبسه به ئے بیا جوړوے! ۳۰) دَ دے سولی نه راگوز شه اُو خپل خان بچ کړه!“

۳۱) دغه شان مشرانو کاهنانو اُو دَ شرعے عالمانو هم په خپلو کبسه ورپورے توقے کولے اُو وئیل ئے چه ”هغه خو نور خلق بچ کول خو خپل خان نه شی بچ کولے. ۳۲) پریردئ چه مسیح، دَ اسرائیلو بادشاه، اوس دَ سولی نه راگوز شی. که مونږ دا ووینو نو ایمان به پرے راوړو.“

تر دے چه هغه خوک چه دَ هغه سره په سولی شوی وُو هغوی هم هغه ملامتولو.

دَ عیسیٰ مرگ

متی ۲۷ : ۴۵ - ۵۶، لوقا ۲۳ : ۴۴ - ۴۹، یوحنا ۱۹ : ۲۸ - ۳۰

۳۳) دَ غرمے مال پہ ٲوله مزکہ تیارۂ راخوره شوہ اُو دَ کوز ماسپشین تر دریو بچو پورے وہ. ۳۴) اُو درے بجے عیسیٰ پہ زورہ چغے کرے چہ ”ایلی! ایلی! لما شبقنتی؟“ چہ ترجمہ ئے دا دہ، ”زما خدایہ! زما خدایہ! تا زۂ ولے پریبسدلم؟“ ۳۵) خنے ولاړو خلقو چہ دا واؤریدل نو وئے وئیل، ”وگورئ! هغه ایاس ته نعرے وهی.“ ۳۶) یو سړی دُو کرو، یو اسفنج ئے دَ سرکے نه پک کرو اُو دَ هغه شونډو ته ئے دَ یوے لښتے په سر ونيولو اُو هغه ووئیل چہ ”گورُو چہ ایاس راشی اُو دئے راكوز كړی.“

۳۷) بیا عیسیٰ یوه کریکه وویسته اُو ساہ ئے ورکړه.

۳۸) اُو دَ خدائے دَ کور پرده دَ یو سر نه بل سر ته دوه ٲوٲے شوہ. ۳۹) اُو کوم صوبه دار چہ هغه ته مخامخ ولاړ وو چہ هغه ولیدل چہ هغه خنگه ساہ ورکړه نو وئے وئیل، ”رښتیا دی چہ دا سړے دَ خدائے زوئے وو!“

۴۰) یو څو ښځے هم هلته موجودے وے اُو دَ ورايه ئے ننداره کوله. په هغوی کښے مریم مگدالینی، دَ کشر یعقوب اُو یوسیسی مور مریم اُو سلومی وے. ۴۱) څه وخت چہ هغه په گلیل کښے وو نو دوی ٲولے دَ هغه سره وے اُو خدمت ئے ورله کاوو اُو نورے پیرے داسے وے څوک چہ دَ هغه سره بیت المقدس ته راغله وے.

دَ عیسیٰ ښخول

متی ۲۷ : ۵۷ - ۶۱، لوقا ۲۳ : ۵۰ - ۵۶، یوحنا ۱۹ : ۳۸ - ۴۲

۴۲) اوس ماښام شوے وو اُو هر کله چہ دا دَ سبت نه وړومبی دَ تیاری وړخ وه، ۴۳) دَ اریمتیہ یوسف نومے یو سړے راغے څوک چہ دَ جرگے یو عزتمن غړے وو اُو هغه

سڀڙي ڇه ڏ ڏڏائِي ڏ بادشاهِي ڏ راتلو په اِنٽظار وو، په زږه ورتيا سره پيلاطوس ته لارو
 اُو ڏ عيسيٰ لاش ئي ترے وغبښتو. (٤٤) پيلاطوس په دے خبر اُوږيدو حيران شو ڇه
 هغه بيا مږ هم دے، نو هغه صوبه دار راوغوښتو اُو تپوس ئي ترے وکږو ڇه ”ڏ هغه ډير
 ساعت کيږي ڇه مږ دے؟“ (٤٥) اُو هر کله ڇه هغه ڏ صوبه دار بيان واوږيدو نو هغه
 يوسف له اجازت ورکږو ڇه لاش يوسي. (٤٦) بيا يوسف مهينه لټه راوږه، هغه ئي ڏ
 سولئ نه راگوز کږو اُو په کفن کښے ئي ونغبښتو، بيا ئي هغه په گټه کښے په کنستي
 گنبد کښے کيښودو اُو يو لوئے کانپے ئي ڏ گنبد ځلے ته راورغږوو. (٤٧) اُو مريم
 مگداليني اُو ڏ يوسييس مور مريم هغه ځائے وليدو اُو هغه ځائے ئي په نخښه کږو ڇه
 هغه ئي په کښے ايښے وو.

ڏ عيسيٰ بيا ژوندے کيدل

متي ٢٨ : ١ - ٨، لوقا ٢٤ : ١ - ١٢، يوحنا ٢٠ : ١ - ١٠

١٦ هر کله ڇه ڏ سبت ورځ تيره شوه، مريم مگداليني، ڏ يعقوب مور مريم اُو
 سلومي خوشبويه تيل په بيعه واخستل اُو نيت ئي وکږو ڇه ورشي اُو په عيسيٰ ئي
 واچوي. (٢) اُو ڏ اتوار په ورځ سحر وختي ڏ نمر راختو نه لږ وروستو هغوي گنبد ته
 راغله. (٣) هغوي په خپلو کښے دے سودا اخستے وے ڇه ”مُونږ ته به ڏ گنبد ڏ
 ځلے نه کانپے څوک ورغږوي؟“ (٤) خو ڇه هغوي پورته وکتل نو څه گوري ڇه هغه
 کانپے ڇه پير غټ وو ڏ مخکښے نه رغرږدلے وو. (٥) هغوي ڇه گنبد ته ورننوتے، نو
 يو ځوان ئي وليدو ڇه بني اړخ ته ناست وو اُو سپينه چوغه ئي اغوستے وه اُو هغوي
 اريانے دريانے شوے.

(٦) خو هغه هغوي ته ووئيل، ”ڏ څه نه ويريږئ مه، تاسو عيسيٰ ناصري لټوي څوک ڇه
 په سولئ کږے شوے وو. هغه بيا پورته کږے شوے دے، هغه دلته کښے نشته. گوري!

دا هغه ځائے دے چه هغه ئے په کبښے ایښے وو. (٧) لارے شی، د هغه مُریدانو اُو پطروس ته دا پیغام ورسوئ چه هغه ستاسو نه وړاندے گلیل ته روان دے، تاسو به هغه هلته وویئ لکه چه هغه تاسو ته وئیلی وُو.

(٨) نو هغوی بھر ووتے اُو د گنبد نه په تیښته لارے ځکه چه هغوی پیرے هیبت اخستے وے. هغوی هیچا ته هم غږ ونه کرو ځکه چه هغوی ویریدے.

د عیسی مریم مگدلینی ته ظاهریدل

متی ٢٨ : ٩ - ١٠، یوحنا ٢٠ : ١١ - ١٨

(٩) کله چه عیسی د اتوار په سحر د مرو نه پاڅولے شو نو اول مریم مگدلینی ته ښکاره شو د چا نه چه هغه اووه پیریان لرے کړی وُو. (١٠) هغه لاره اُو د هغه په ویر ژړا سر غمژنو مُریدانو ته ئے خبر ورکړو. (١١) خو چه هغوی دا واوریدل چه ژوندے شوے دے اُو هغے لیدلے دے نو باور ئے پرے ونه کړو.

د عیسی خپلو مُریدانو ته ظاهریدل

لوقا ٢٤ : ١٣ - ٣٥، متی ٢٨ : ١٦ - ٢٠، لوقا ٢٤ : ٣٦ - ٤٩، یوحنا ٢٠ : ١٩ - ٢٣، اعمال ١ : ٦ - ٨

(١٢) پس له هغے هغه په یو بل شکل کبښے په نورو دوو کسانو باندے پیښ شو څوک چه میرے ته په لاره روان وُو. (١٣) هغوی هم لارل اُو دا خبر ئے نورو ته ورسوو خو بیا هم هیچا پرے یقین ونه کړو.

(١٤) آخر هغه په یوولسو مُریدانو په هغه وخت ښکاره شو چه هغوی پوډی ته ناست وُو، اُو هغه هغوی په سختو زړونو اُو بے یقینۍ ملامته کړل ځکه چه هغوی د هغه خلقو په وینا یقین نه وو کړے چا چه هغه دوباره ژوندے لیدلے وو. (١٥) بیا هغه هغوی ته

وئیل، ”دَ تمامے دُنیا ہرے سیمے تہ لاپ شئی اُو زما دَ زیری وعظ ٲول مخلوق تہ وکری۔ (۱۶) ہر ځوک چہ پہ دے ایمان راوِری اُو بیتسمہ واخلی نو ہغہ بہ خلاصون بیا مومی، اُو ہر ځوک چہ پرے ایمان رائے وری ہغہ بہ مجرم شی۔ (۱۷) دَ ایمان پہ راوِریلو بہ ترے دا معجزے څرگندپری چہ زما پہ نوم بہ پیریان لرے کوی اُو پہ نا آشنا ژبو بہ خبرے کوی۔ (۱۸) کہ ہغوی مارانو لہ لاس وروپی یا زہر وخورى نو ہغوی تہ بہ ضرر نہ رسی، اُو پہ کومو ناروغو چہ ہغوی لاس کیردی، ہغوی بہ جوړ شی۔“

دَ عیسیٰ آسمان تہ ختل

لوقا ۲۴ : ۵۰ - ۵۳، اعمال ۱ : ۹ - ۱۱

(۱۹) دَ ہغوی سرہ دَ خبرو کولو نہ پس مالک عیسیٰ آسمان تہ پور تہ کرے شو اُو ہغہ دَ خدائے بنی طرف تہ کبیناستو۔ (۲۰) اُو ہغوی ووتل اُو کلام ئے آوروو اُو مالک دَ ہغوی سرہ کار کاوو اُو کلام ئے دَ ہغہ معجزو پہ وسیلہ چہ ہغوی کولے، ثابتولو۔